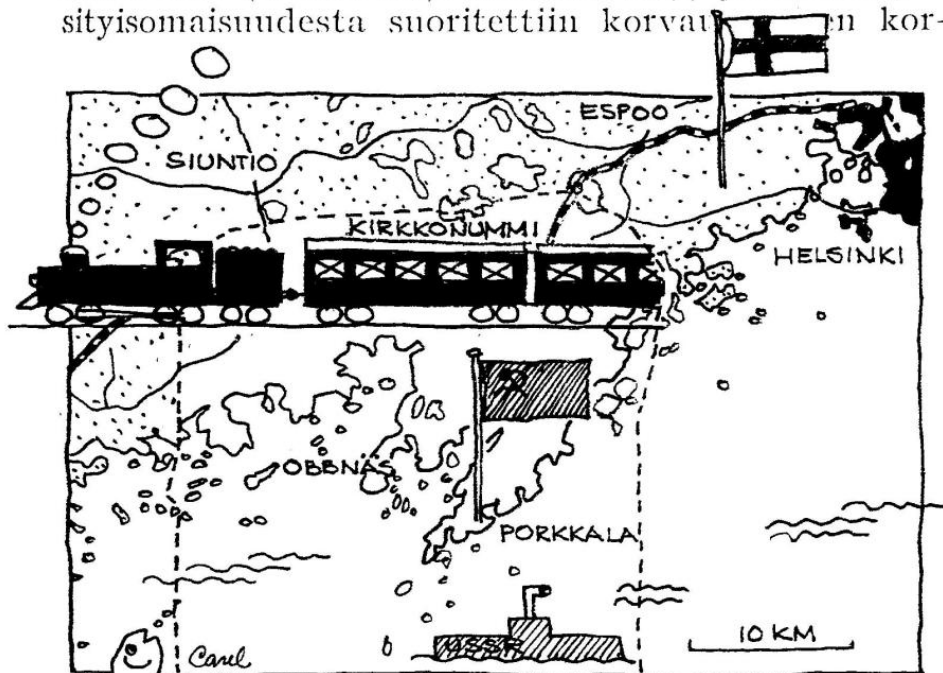

Aviisi

v. 1955 Neuvostoliiton sotil. P. vuokra-
sista ja alue tuli Suomen haltuun 25 tammik. 1956.
Elok. sam. v. luovutettiin puolustusvoimille varus-
kunta-alue (→Obbnäs). Alueelle 1944 jääneestä yk-
sityisomaisuudesta suoritettiin korvaus- ja kor-

Porkkalan vuokra-alue.

Inhoud – Sisältö

Van het bestuur	1
Johtokunnalta	2
Mededeling van het Bestuur	3
Johtokunnan tiedotus	3
Manifestatie in Amerongen	3
Manifestaatio Amerongenissa	4
Eduskuntavaalit 2003	4
Statutenwijziging	5
Sääntöjen muutos	6
De Sovjet bezetting van Hanko en Porkkala	12
Hangon ja Porkkalan miehitys	14
Husky safari in Fins Lapland	17
Husky-safarilla Suomen Lapissa	18
Finse evenementen – Suomalaistapahtumat	19
Over schoenen en warme slaapkamers	21
Kengistä ja lämpimistä makuuhuoneista	23
De Finse Vrouwendagen	25
Suomalaisen naisen päivät	25
Zweedssprekend Finland	26
Ruotsinsuomalaiset	26
Nieuwe aanwijzingen voor een Nederlandse afkomst van Mannerheim	28
Uusia viitteitä Mannerheimin alankomaalaisista juurista	29
Gedichten – Runoja	31
Elsenvos: Vijf eeuwen contact tussen Nederland en Helsinki	31
Elsenvos: Alankomaiden ja Helsingin yhteyksiä viidellä vuosisadalla	32
Vuoden lappilainen	33
Lap van het jaar	33
Mededelingen – Tiedotuksia	34
Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita	35
Colofon	36

AVIISI Jaargang 12 (2003) nr. 1
AVIISI Vuosikerta 12 (2003) nr. 1
ISSN 1566-8452

Dit is een uitgave van de vereniging Nederland–Finland
Tämä on Alankomaat–Suomi Yhdistyksen julkaisu.

Beste **Aviisi** lezers,

Je mag toch wel zeggen dat Nederland een turbulent jaar achter de rug heeft. Zonder in te gaan op de bijzonderheden, ieder kent ze en zal er een eigen oordeel over vormen, zal 2002 lang in ons geheugen blijven hangen. De Vereniging heeft een bijzonder interessant jaar afgesloten, waarin behalve de traditionele bijeenkomsten, nieuwe evenementen een plaats hebben gekregen. Evenementen, die hopelijk ook tot de traditie gaan behoren: de schilderworkshops, die ons oud-bestuurslid Marja Straver organiseert, de Finse dansavond op 26 oktober, die wij weliswaar niet als hoofdorganisator hebben verzorgd, maar waarin ons andere actieve oud-bestuurslid, Auli Snickers, de hoofdrol heeft gespeeld, en waaraan wij mochten bijdragen. En de twee wandelevenementen, één in april in 's Graveland, op een terrein van Natuurmonumenten, en de tweede, precies 6 maanden later, op het landgoed Tongeren in Epe, onder leiding van Katri Schweitzer. En bereidt u zich in 2003 maar voor op weer een fantastisch evenement: Katri en Arnold (Pieterse) zijn druk bezig een tentoonstelling te organiseren in Amerongen, met ook een muziekkuitvoering en een voorjaarswandeling. Wij houden u op de hoogte!

En wat zag die laatste Aviisi van vorig jaar er goed uit, vond u ook niet? Dat extra dikke jubileumnummer. Een groot compliment voor het niet aflatend enthousiasme van Minna Rätty, Arnold Pieterse, Joop Susan, Fred Snickers, en van al die mensen die actief insturen en vertalen. Vooral dat laatste blijft iedere keer weer spannend: lukt het? En op tijd? Aviisi heeft bewezen een plek te hebben in onze Vereniging! Op naar de volgende 10 jaar!

Twee van onze leden leveren een bijzondere bijdrage voor de Aviisi nummers van dit jaar. Carel van Bruggen maakt tekeningen voor de kaft en Inez Meter levert voor ieder nummer twee van haar gedichten aan. Veel dank hiervoor!

We hebben het jaar in stijl afgesloten op 7 december in Herensociëteit De Witte. Deze viering van het Finse onafhankelijkheidsfeest hebben wij weer met de Dutch-Finnish Trade Guild mogen organiseren, en het was, zoals wij noemen: een volle bak! En dat nog wel in black tie! Meer dan 150 gasten, leden van de Vereniging en de Guild. Met swingende muziek van Pauliina May en Finnish Feelings, en een gastoptreden van het 'herenkwartet' met Johan Hellman. En het was zo'n succes dat wij De Witte voor dit jaar weer hebben geboekt. Noteert u 6 december alvast maar in uw agenda's.

Om als penningmeester maar even van deze gelegenheid gebruik te maken. Wij zijn een gezonde vereniging, en zullen de boeken over 2002 met een positief saldo afsluiten. Er is echter wel zorg, en dat betreft het ledenaantal. Sinds 1997 daalt het aantal betalende leden jaarlijks met circa 30. Dus over die periode van 6 jaar met meer dan 180 leden, 20%. Dat is overigens een tendens die bij meer verenigingen te zien is, maar als wij de huidige activiteiten in de toekomst willen blijven organiseren, dan hebben wij weer een stijgende lijn nodig in ons ledenbestand. Een dalende lijn betekent immers minder contributieinkomsten. Wij zullen in 2004 dan ook niet ontkomen aan een contributieverhoging.

Kansikuva: Porkkalan vuokra-alue 1944–1956 (Piirros: Carel van Bruggen)
Omslagfoto: Bezet gebied van Porkkala 1944–1956 (Tekening: Carel van Bruggen)

Een andere zorg is dat wij dit en volgend jaar behoefte hebben aan (kandidaat)-bestuursleden. In oktober vorig jaar was Jasiu van Haarlem genoodzaakt af te treden, en in 2004 treden minstens twee bestuursleden af.

In 2003 hebben we alweer een mijlpaal: Het 80 jarig bestaan van de Vereniging. Ja echt! De Vereniging is opgericht in 1923! Toen was Finland dus nog maar 6 jaar onafhankelijk. Kunt u het zich voorstellen? We gaan er aandacht aan besteden dit jaar. Let dus goed op de komende nummers van Aviisi.

Ik maak als laatste graag van de gelegenheid gebruik om u namens het bestuur een heel goed, gezond en waardevol 2003 te wensen. En het bestuur hoopt u tijdens één van de evenementen in 2003 te ontmoeten.

Harmen Strikwerda

Johtokunnalta

Hyvät **Aviisin** lukijat,

Voidaan varmaankin todeta, että edesmennyt vuosi Hollannissa on ollut myrskyinen. Puuttumatta yksityiskohtiin, jokainen voi miettiä asian omalta kohdaltaan, tulemme varmaan muistamaan vuoden 2002 hyvin. Myös Yhdistyksemme vuosi on ollut erityisen mielenkiintoinen paitsi perinteisten kokoontumisten ansiosta, myös uusien tapahtumien myötä. Uusia tapahtumia olivat entisten johtokunnan jäsenten, Marja Straverin järjestämä maalaus-workshop sekä Auli Snickersin järjestämä tanssi-ilta 26. lokakuuta missä Yhdistys toimi vain taustalla. Ja tietysti kaksi kävelyretkeämme joista yksi oli huhtikuussa 's Gravenlandissa luonnonsuojelualueella ja toinen 6 kuukautta myöhemmin Tongeren tiluksilla Eessä Katri Schweizerin opastuksella. Vuonna 2003 meitä odottaa jo seuraava suurenmoinen tapahtuma: Katri ja Arnold (Pieterse) tekevät jo järjestelyitä Amerongeniin tulevaa näyttelyä varten jonka yhteyteen järjestetään musiikkiesitys sekä kevätkävelyretki. Pidämme teidät ajan tasalla!

Eivätkö viime vuoden Aviisit näyttäneetkin hyviltä? Esimerkiksi Aviisin paksu juhlanumero. Suurkiitokset Minna Rädyn, Arnold Pietersenin, Joop Susanin ja Fred Snickersin ehtymättömälle innolle niiden teossa samoin kun kaikille jotka lähettävät artikkeleita ja tekevät käännöstöitä Aviisia varten. Viimeisten suhteen saamme olla joka kerta jännityksessä ehtiikö kaikki valmiiksi ajoissa. Aviisi on paikkansa ansainnut Yhdistyksessämme! Seuraava kymmenvuotiskausi on jo alkanut.

Kaksi Yhdistyksemme jäsenistä tulevat kantamaan tärkeän kortensa kehoon tämän vuoden Aviisien teossa. Carel van Bruggen huolehtii kansien kuvituksista ja Inez Meter lähettää joka numeroon kaksi kirjoittaamansa runoa. Kiitokset jo etukäteen!

Olemme juhlistaneet loppuvuotta tyylikkäästi Herensociëteit De Witte-ravintolassa Haagissa. Järjestimme taas tämän Suomen itsenäisyyspäivän vieton yhdessä Suomi-Hollanti Kauppakillan kanssa ja paikka oli tupaten täynnä hienosti pukeutuneita juhlijoina. Yli 150 henkeä, ryhmä joka muodostui Yhdistyksen ja Kauppakillan jäsenistä. Pauliina May huolehti musiikista Finnish Feelingsin sekä vierailevien artistien, Johan Hellmanin 'herrakvartetin' kera. Tapahtuma onnistui niin yli odotusten, että varasimme paikan myös ensi vuodeksi. Merkatkaa jo 6. joulukuuta kalentereihinne.

Rahastonhoitajana en voi olla käyttämättä tätä tilaisuutta hyväkseni seuraaville asioille: Yhdistyksemme talous on kunnossa ja vuoden 2002 saldo jää plussan puolelle. Aihetta

huoleen kuitenkin on, nimittäin jäsenten lukumäärän suhteen. Vuodesta 1997 alkoi vuositaisen n. 30 henkilön menetys. Kuuden vuoden aikana yli 180 henkeä joka on 20% jäsenistä. Tämä on kyllä ongelma melkein kaikissa Yhdistyksissä, mutta jos haluamme jatkaa toimintojamme vanhaan malliin, tarvitsemme jäsenmäärän kasvua. Jäsenmäärän pieneneminen tarkoittaa samalla jäsenmaksuista saatavan rahasumman pienenemistä. Vuonna 2004 onkin jäsenmaksun korotus odotettavissa.

Toinen huolenaiheemme on uusien johtikunnan jäsenten löytäminen. Viime vuoden lokakuussa joutui Jasiu van Haarlem eroamaan ja vuonna 2004 johtokuta menettää ainakin kaksi jäsentä.

Vuosi 2003 on jälleen merkittävä: Yhdistyksemme on toiminut jo 80 vuotta. Se perustettiin vuonna 1923! Silloin Suomi oli ollut itsenäinen vasta 6 vuotta. Uskomatonta! Aiomme huomioida asian tämän vuoden Aviiseissa.

Haluan lopuksi toivottaa johtokunnan nimissä onnea ja terveyttä vuodelle 2003. Ja johtokunta toivoo tapaavansa jäseniään taas vuoden 2003 tapahtumissa.

Harmen Strikwerda

(Käännös: Minna Rätty)

Mededeling van het Bestuur

Dit voorjaar komt er een plaats vrij in het bestuur als gevolg van het aftreden van één van de huidige bestuursleden. Wij zijn daarom op zoek naar een nieuw bestuurslid. Vanwege een evenwichtige samenstelling van het bestuur gaat onze voorkeur uit naar een persoon van Finse afkomst. Heeft U belangstelling voor deze bestuursfunctie? Neem dan contact op met het secretariaat: Mervi Leveelahti ✉ vnf@xs4all.nl, Dirk Gerhardtstraat 34, 3119 BT Schiedam ☎ 010-473.44.08, 📠 010-473.36.08.

Johtokunnan tiedotus

Tänä keväänä johtokunnassa on yksi paikka vapaana koska eräs jäsenistä jättää paikkansa. Sen johdosta etsimme johtokuntaan uutta ehdokasta. Johtokunnan tasapainoisen kokoonpanon vuoksi henkilönpitäisi mieluiten olla Suomalaista syntyperää. Oletko kiinnostunut? Ota siinä tapauksessa yhteyttä Yhdistyksen sihteeriin: Mervi Leveelahti ✉ vnf@xs4all.nl, Dirk Gerhardtstraat 34, 3119 BT Schiedam ☎ 010-473.44.08, 📠 010-473.36.08.

Manifestatie in Amerongen

Tijdens het laatste weekend van maart en het eerste weekend van april 2003 organiseert de Vereniging Nederland-Finland, in samenwerking met de kunstenaars Katri Schweitzer, een bijzondere manifestatie in Amerongen. In de galerie van Katri (zij is van Finse afkomst en lid van onze vereniging) zal een tentoonstelling worden georganiseerd van werkstukken van kunstenaars, zowel professionals als amateurs, die op de één of andere manier een relatie hebben met Finland. Het onderwerp van de tentoonstelling is 'Finse nesten'. De betekenis van het woord 'nest' wordt hierbij vrij opgevat en kan een geschilderd landschap zijn, een schaal, een maquette van een huis, een warm kledingstuk, etc.

De tentoonstelling zal op zaterdag 29 maart worden ingeluid met een Finse muziekkuitvoering door leden en relaties van onze vereniging in de middeleeuwse Andrieskerk in Amerongen. Deze kerk staat op zo een honderd meter van de galerie van Katri. Hierna vindt de opening plaats in de galerie.

Op zondag 6 april zal de manifestatie worden afgesloten met een wandeling door de uiterwaarden van de Rijn in de buurt van Amerongen. Oppassen voor natte voeten! Verder is het altijd mooi langs deze route.

Als u ook muziek ten gehore wil brengen of door u gemaakte kunstwerken wil exposeren, neemt u dan zo snel mogelijk contact op met het secretariaat van onze vereniging. In de volgende **Aviisi** (Aviisi 2003–2) komt nadere informatie over de plaats, de tijd en het programma.

Manifestaatio Amerongenissa

Alankomaat-Suomi Yhdistys järjestää yhteistyönä taiteilija Katri Schweizerin kanssa maaliskuun viimeisenä ja huhtikuun ensimmäisenä viikonloppuna huomionarvoisen manifestation Amerongenissa. Katrin (hän on suomalainen syntyperältään ja Yhdistyksemme jäsen) galleriassa järjestetään sellaisten ammatti- tai amatööritaiteilijoiden näyttely, joilla on tavalla tai toisella tekemistä Suomen kanssa. Näyttelyn teema on 'Suomalaiset pesät'. Pesä- sanaa voi tulkita monin eri tavoin ja sitä voidaan kuvata maalatun maiseman, kulhon, talon pienoismallin, lämpimän vaatteen tms. keinoin.

Näyttelyn avajaiset alkavat Yhdistyksemme jäsenten tai muiden tuttujen musiikkiesityksillä keskiaikaisessa Andries-kirkossa Amerongenissa. Kyseinen kirkko on sadan metrin päässä Katrin galleriasta. Tämän jälkeen avajaisseremoniat jatkuvat kyseisessä galleriassa.

Sunnuntaina 6. huhtikuuta juhlitaan manifestatation päättäjäisiä kävelyretken merkeissä Rein-joen 'tulvavesimailloilla' Amerongenissa. Varoitamme jalkojen kastumisvaarasta! Muuten tämä reitti on erityisen kaunis.

Jos teillä on oma musiikkiesitysidea tai jos teillä on itse tehty taideteos joka sopii näyttelyn aiheeseen mukaan otettavaksi, ottakaa mahdollisimman nopeasti yhteyttä Yhdistyksemme sihteeriin. Seuraavassa Aviisin numerossa (**Aviisi** 2003–2) paikasta, ajasta ja ohjelmasta lähemmin.

(Käännös: Minna Rätty)

Eduskuntavaalit 2003

Kansanedustajain vaalit toimitetaan Suomessa 16.3.2003. Alankomaissa ennakkoäänestys järjestetään 5-8.3.2003 välisenä aikana. Vaaleissa on äänioikeutettu asuinpaikkaan katsomatta jokainen Suomen kansalainen, joka viimeistään vaalipäivänä 16.3.2003 täyttää 18 vuotta. Äänioikeutensa voi tarvittaessa tarkistaa maistraateista tai niiden palveluyksiköistä.

Alankomaissa ennakkoäänestyspaikkoina ovat:

Suomen suurlähetystö Haag

Groot Hertoginnelaan 16, ☎ 070-346.97.54
keskiviikko-lauantai 5-8.3.03 klo 11.00-16.00

Suomen kunniapääkonsulaatti Amsterdam
Keizersgracht 635, ☎ 020-428.13.96
torstai 6.3.03 klo 11.00-16.00

Suomen merimieskirkko Rotterdam
's-Gravendijkwal 64, ☎ 010-436.61.64
perjantai 7.3.03 klo 16.00-20.00

Äänestäjän on esitettävä riittävä selvitys henkilöllisyydestään. Hänen tulee esittää henkilötodistus tai muu vastaava valokuvalla varustettu henkilöllisyyden osoittava asiakirja, esim. passi.

Väestörekisterikeskus lähettää jokaiselle äänioikeutetulle, jonka osoite on tiedossa, ilmoituksen äänioikeudesta. Tämä ilmoitus on syytä ottaa mukaan äänestyspaikalle. Sen puuttuminen ei ole kuitenkaan esteenä äänestämiseksi. Ilmoituskortissa näkyy mm. se, missä vaalipiirissä asianomainen on äänioikeutettu eli minkä vaalipiirin ehdokkaita hän voi äänestää. Ilmoituskorttia ja/tai sen sisältöä voi tiedustella maistraateista, joiden yhteystiedot löytyvät osoitteesta 🏠 <http://www.maistraatti.fi/>.

Oikeusministeriön vaalisivuilla 🏠 <http://www.vaalit.fi/> on mm. yleistietoa vaaleista ja ohjeita äänestämisestä.

Tietoja äänestämisestä antaa suurlähetystön konsuliosasto, ☎ 070-346.97.54.

Statutenwijziging

De statuten van de Vereniging Nederland-Finland zijn voor het laatst gewijzigd op 9 februari 1973. Wij zijn van mening dat zij verouderd zijn en niet altijd meer zo goed passen bij wat in de praktijk gangbaar is geworden binnen ons bestuur. Het gaat hierbij onder andere over het doel van de Vereniging, wat vroeger meer economisch en cultureel was gericht (de Dutch-Finnish Trade Guild bestond toen nog niet), en nu meer opgevat kan worden als het bevorderen van de vriendschapsbanden tussen Nederland en Finland. Verder zijn er al lang geen ereleden en donateurs meer, maar hebben wij wel een jeugd lidmaatschap ingevoerd. Voor bestuursleden die binnen de eerste periode van drie jaar aftreden, willen wij het mogelijk maken om na een jaar opnieuw lid van het bestuur te kunnen worden, zodat zij dus niet zes jaar van een bestuursfunctie uitgesloten zijn. Wij hebben ook geprobeerd de taal (de statuten zijn alleen in het Nederlands) te moderniseren.

In dit nummer van Aviisi hebben wij op pagina 6 de oude statuten en de door ons voorgestelde nieuwe statuten naast elkaar afgedrukt. Deze zijn ook kritisch bekeken door ons vroegere bestuurslid en jurist Pekka Timonen en de heer M.J. Spekkink van het notaris-kantoor Schoemakers & Reijnen in Hoofddorp. Wanneer u aanvullende aanpassingen wilt voorstellen, vragen wij u dit ons zo spoedig mogelijk te laten weten, in ieder geval vòòr 20 februari. Wij kunnen dan eventuele veranderingen nog afdrukken in Aviisi 2003-2, die in maart zal verschijnen. Op de Algemene Ledenvergadering op 10 april 2003 zal dan in overeenstemming met Artikel 12 uit de statuten over de statutenwijziging beslist worden, waarbij een meerderheid is vereist van minstens twee/derde van de aanwezige leden. Wanneer het voorstel voor de statutenwijzigingen door de Algemene Ledenvergadering wordt aanvaard zullen de nieuwe statuten notarieel worden vastgelegd.

Het bestuur

Sääntöjen muutos

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen sääntöjä korjattiin viimeksi 9. helmikuuta vuonna 1973. Nämä säännöt ovat vanhentuneet eivätkä enää vastaa Yhdistyksen käytännön toimintaa. Tämä koskee esimerkiksi Yhdistyksen tarkoitusta, joka aiemmin painoittui kaupalliseen ja kulttuuritoimintaan (silloin ei Kauppakiltaa vielä ollut), ja joka nyt painottuu enemmän Alankomaiden ja Suomen ystävyysuhteiden edistämiseen. Lisäksi ei meillä ole enää pitkään aikaan ollut kunniajäseniä eikä kannatusjäseniä, mutta olemme hyväksyneet nuorisojäsenyyden. Haluamme myös tehdä mahdolliseksi sen, että johtokunnan jäsen, joka eroaa ensimmäisen kolmivuotisen istuntokauden aikana, voidaan vuoden jälkeen valita uudelleen jäseneksi, niin ettei häntä tällaisessa tapauksessa suljeta kuudeksi vuodeksi pois johtokunnan jäsenyydestä. Yritämme myös uudistaa sääntöjen kieliasua. Ne ovat ainoastaan hollanninkieliset.

Vanhat säännöt ja uusi sääntöehdotus ovat tässä Aviisin numerossa painettu vierekkäin. Entinen johtokunnan jäsen ja lakimies Pekka Timonen ja hr. M.J. Spekkink Schoemakers & Reijnenin notaaritoimistosta Hoofddorpista ovat tarkistaneet ehdotuksen. Jos haluat ehdottaa korjauksia, pyydämme ilmoittamaan siitä mahdollisimman pian, joka tapauksessa ennen 20. helmikuuta. Siten voimme Aviisi-3:ssa, joka ilmestyy maaliskussa, esittää mahdolliset muutokset. Vuosikokouksessa huhtikuussa päätetään sääntöjen 12. artikkelin mukaisesti sääntöjen muutoksesta, johon vaaditaan läsnäolevien jäsenten äänistä vähintään kahden kolmasosan enemmistö. Kun vuosikokous on hyväksynyt sääntöjen muutosehdotuksen, notaari vahvistaa säännöt.

Johtokunta

Voorgestelde nieuwe statuten (2003)

Oude statuten van 9 februari 1973

Vereniging:

Nederland–Finland, te Amsterdam

Vereniging:

Nederland–Finland, te Amsterdam

Naam en zetel

Artikel 1 De vereniging draagt de naam: Vereniging Nederland-Finland. Zij is gevestigd te Amsterdam.

Naam en zetel

Artikel 1 De vereniging draagt de naam: Vereniging Nederland-Finland. Zij is gevestigd te Amsterdam.

Doel en middelen

Artikel 2 Doel van de Vereniging is de vriendschapsbanden en contacten tussen Nederland en Finland in de meest ruime zin te bevorderen. Zij tracht dit doel te bereiken door:

a. het organiseren van gerichte bijeenkomsten en culturele evenementen, en het beschikbaar stellen van berichten en teksten die voor de leden van belang worden geacht;

b. het samenwerken met organisaties die een soortgelijk doel nastreven, of wier doelstellingen althans ten dele aansluiten bij

Doel en middelen

Artikel 2 Doel der vereniging is het bevorderen van de economische en culturele betrekkingen tussen Finland en Nederland in de meest ruime zin des woords. Zij tracht dit doel te bereiken door:

a. het organiseren van gerichte bijeenkomsten en lezingen, en het geven van voorlichting;

b. het samenwerken met organisaties die een soortgelijk doel nastreven, of wier doelstellingen althans ten dele aansluiten bij activiteiten van de vereniging, of waarvan mag worden aangenomen dat zulks in de

activiteiten van de Vereniging, of waarvan mag worden aangenomen dat dit in de nabije toekomst het geval zal zijn;
c. andere middelen die zij voor het bereiken van haar doelstellingen nuttig acht.

Duur

Artikel 3 De Vereniging is vanaf ..... 2003 opnieuw aangegaan en nu voor onbeperkte duur. Het verenigingsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Lidmaatschap

Artikel 4 De Vereniging bestaat uit:

- a. gewone leden (hieronder worden verstaan samenwonende partners, en hun kinderen tot 18 jaar);
- b. bedrijfsleden (bedrijven die banden hebben met Finland);
- c. jeugdleden (personen van 18 tot 27 jaar)

Artikel 5 Het lidmaatschap van de Vereniging kan worden verkregen door een verzoek tot toelating als lid te richten tot het bestuur dat over toelating beslist. Het lidmaatschapsrecht is niet overdraagbaar en er kunnen geen beperkte rechten op worden gevestigd.

Artikel 6 Het lidmaatschap (waarbij geen restitutie zal plaats vinden van reeds betaald lidmaatschapgeld voor het betreffende verenigingsjaar) eindigt:

- a. voor natuurlijke personen door overlijden;
- b. voor rechtspersonen, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen door ontbinding;
- c. door schriftelijke opzegging aan het bestuur, tenminste één maand voor aanvang van het verenigingsjaar;
- d. door ontzetting uit het lidmaatschap op voorstel van het bestuur door de Algemene Ledenvergadering bij meerderheid van

nabije toekomst het geval zal zijn;
c. andere middelen die zij voor het bereiken van haar doel nuttig acht.

Duur

Artikel 3 De vereniging is aangegaan tot 1 januari 2000. Het verenigingsjaar loopt, met ingang van 1 januari 1972, van 1 januari tot en met 31 december.

Lidmaatschap

Artikel 4 De vereniging bestaat uit:

- a. gewone leden (natuurlijke- en rechtspersonen);
- b. donateurs;
- c. ereleden.

Artikel 5 Van de vereniging kunnen lid zijn natuurlijke personen, rechtspersonen, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen. Het lidmaatschap van de vereniging kan worden verkregen door een verzoek tot toelating als lid te richten tot het bestuur dat over toelating beslist. Donateur kan men worden door aanmelding bij het bestuur. Ereleden kunnen zijn natuurlijke personen, die zich jegens de vereniging bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt. Zij worden op voorstel van het bestuur door de algemene vergadering benoemd. Ereleden zijn vrijgesteld van betaling van contributie.

Artikel 6 Het lidmaatschap eindigt:

- a. voor natuurlijke personen door overlijden;
- b. voor rechtspersonen, vennootschappen onder firma en commanditaire vennootschappen door ontbinding;
- c. door schriftelijke opzegging aan het bestuur, tenminste één maand voor aanvang van het verenigingsjaar;
- d. door ontzetting uit het lidmaatschap op voorstel van het bestuur door de algemene vergadering.

stemmen (de helft van het aantal aanwezige leden plus één), wanneer een lid in strijd met de statuten of besluiten van de Vereniging handelt, of de Vereniging op onredelijke wijze benadeelt.

Artikel 7 De leden van de Vereniging hebben de verplichting het lidmaatschap te betalen binnen een door de penningmeester vastgestelde termijn. Bovendien zijn de leden gehouden om de doelstellingen van de Vereniging te respecteren en - waar mogelijk - te bevorderen.

Inkomsten

Artikel 8

1. De inkomsten van de Vereniging bestaan uit:

- a. contributie van de gewone leden, bedrijfsleden en jeugdleden;
- b. giften;
- c. advertentie-inkomsten;
- d. subsidies en sponsoring;
- e. andere inkomsten.

2. De hoogte van de contributie wordt op voorstel van het bestuur vastgesteld door de Algemene Ledenvergadering; een zodanig voorstel wordt vermeld op een agenda die tenminste drie weken vóór de datum van de vergadering dient te zijn verzonden aan de leden.

Bestuur

Artikel 9

1. Het bestuur van de Vereniging zal bestaan uit een oneven aantal bestuursleden, met een maximum van zeven. Het bestuur wordt gekozen op een Algemene Ledenvergadering uit en door de leden. Kandidaten kunnen door het bestuur schriftelijk worden voorgesteld, terwijl een zodanig voorstel in de agenda van de betreffende vergadering dient te zijn opgenomen; de oproep voor deze vergadering dient tenminste drie weken van te voren te worden verzonden aan de leden. Leden kunnen eveneens voorstellen kenbaar maken voor de benoeming van een bestuurslid. Een zodanig voorstel dient schriftelijk bij het secretariaat te worden ingediend tenminste tien dagen vóór de dag van de vergadering; het dient de namen

Inkomsten

Artikel 7

1. De inkomsten der vereniging bestaan uit:

- a. contributies der gewone leden;
- b. giften en makingen;
- c. subsidies;
- d. andere inkomsten.

2. De hoogte der contributie wordt op voorstel van het bestuur vastgesteld door de algemene vergadering; een zodanig voorstel wordt vermeld op een agenda die tenminste drie weken vóór de datum van de vergadering dient te zijn verzonden.

Bestuur

Artikel 8

1. Het bestuur der vereniging zal bestaan uit een oneven aantal bestuursleden, met een maximum van zeven. Het bestuur wordt gekozen op een algemene vergadering uit en door de leden. Kandidaten kunnen door het bestuur schriftelijk worden voorgesteld, terwijl een zodanig voorstel in de agenda van de betreffende vergadering dient te zijn opgenomen; de oproep voor deze vergadering dient tenminste drie weken van te voren te worden verzonden. Leden kunnen eveneens voorstellen kenbaar maken voor de benoeming van een bestuurslid. Een zodanig voorstel dient schriftelijk bij het secretariaat te worden ingediend tenminste tien dagen vóór de dag van de vergadering; het dient de

van tenminste zes gewone leden te vermelden, die de betreffende kandidatuur steunen. Het bestuur dient zodanige voorstellen alsnog op de agenda van de betreffende vergadering te plaatsen. Bestuursleden nemen zitting voor een periode van drie jaar. Vervolgens kunnen zij opnieuw voor een periode van drie jaar worden benoemd wanneer dit door de Algemene Ledenvergadering wordt goedgekeurd. Na een aangesloten periode van zes jaar deel uitgemaakt te hebben van het bestuur, kunnen bestuursleden aansluitend nog twee maal voor een periode van één jaar worden benoemd door de Algemene Ledenvergadering. Wanneer bestuursleden aftreden binnen of na een eerste periode van drie jaar, kunnen zij een jaar na aftreden (of na een langere periode) weer in het bestuur worden gekozen door de Algemene Ledenvergadering voor een periode van drie jaar, die met een aansluitende periode van twee keer één jaar kan worden verlengd door de Algemene Ledenvergadering. Afgetreden bestuursleden die, al dan niet met een tussenperiode, langer dan drie jaar in het bestuur hebben gezeten, kunnen niet eerder weer worden herbenoemd, dan in het zesde jaar dat volgt op het jaar van aftreden. Op een vergadering van het bestuur dienen er minimaal 3 bestuurders aanwezig te zijn. Een niet voltallig bestuur waarbij dus minimaal 3 bestuurders aanwezig zijn blijft bevoegd besluiten namens het bestuur te nemen.

2. Bestuursleden dienen bij voorkeur van Nederlandse of Finse afkomst te zijn, waarbij tenminste twee leden Fins of Zweeds als moedertaal hebben.

3. Het bestuur kan zich doen bijstaan door een medewerker/ster, wiens/wier eventuele honorering en overige arbeidsvoorwaarden door het bestuur worden bepaald.

4. Het bestuur benoemt uit haar midden een voorzitter, vice-voorzitter, penningmeester en secretaris.

5. De Algemene Ledenvergadering heeft het recht om bij een twee/derde meerderheid een bestuurder te ontslaan dan wel te schorsen.

namen van tenminste zes gewone leden te vermelden, die de betreffende kandidatuur steunen. Het bestuur is gehouden zodanige voorstellen zonder uitstel schriftelijk ter kennis te brengen van de leden, en alsnog op de agenda van de betreffende vergadering te plaatsen. Jaarlijks treedt op de algemene vergadering tenminste een/derde der bestuursleden af, volgens een door het bestuur op te maken rooster. Aftredenden zijn éénmaal terstond herkiesbaar; afgetreden bestuursleden kunnen niet eerder weer worden herbenoemd, dan in het zesde jaar dat volgt op het jaar van aftreden.

2. Bestuursleden dienen bij voorkeur de Nederlandse of Finse nationaliteit te bezitten, waarbij tenminste twee leden van het bestuur de Finse nationaliteit dienen te bezitten of hebben bezeten en domicilie in Nederland hebben. Het bestuur stelt taken vast en verdeelt deze onderling.

3. Het bestuur kan zich doen bijstaan door een medewerker/ster, wiens/wier eventuele honorering en overige arbeidsvoorwaarden door het bestuur worden bepaald.

Artikel 10

1. Het bestuur vertegenwoordigt de Vereniging in en buiten rechte, is verplicht de besluiten van de Algemene Ledenvergadering uit te voeren, doch bevoegd behoudens zijn verantwoordelijkheid tegenover de algemene vergadering, zelfstandig op te treden tot uitvoering en handhaving van de bepalingen van de statuten en reglementen en van de besluiten.

2. Tegenover derden wordt de Vereniging rechtsgeldig verbonden door de handtekening van tenminste twee leden van het bestuur.

3. Het bestuur mag aan één van de bestuurders volmacht geven voor het verrichten van bepaalde (rechts)handelingen.

Vergaderingen

Artikel 11

1. Het bestuur vergadert zo dikwijls als het zelf nodig acht.

2. Jaarlijks wordt tenminste één Algemene Ledenvergadering gehouden, waarin door het bestuur verslag wordt uitgebracht van zijn werkzaamheden in het afgelopen verenigingsjaar, alsmede rekening en verantwoording wordt afgelegd in het betreffende jaar gevoerde geldelijke beheer; deze vergadering dient te worden gehouden uiterlijk zes maanden na het verstreken verenigingsjaar. Een kascommissie, bestaande uit twee leden, zal jaarlijks tijdens de Algemene Ledenvergadering worden gekozen uit kandidaten welke kunnen worden voorgesteld door het bestuur en door de leden, wat het laatste betreft indien het voorstel door tenminste tien leden wordt gesteund op voorstel van het bestuur. Goedkeuring door de Algemene Ledenvergadering van de rekening en verantwoording dechargeert het bestuur voor het in het betreffende verenigingsjaar gevoerde beheer.

3. Uitschrijving van Algemene Ledenvergaderingen vindt schriftelijk plaats door het bestuur (onder vermelding van de te behandelen onderwerpen) en de termijn tussen de aankondiging en de datum van de Algemene Ledenvergadering mag niet korter zijn dan drie weken. De voorzitter is tot uit-

Artikel 9

1. Het bestuur vertegenwoordigt de Vereniging in en buiten rechte, is verplicht de besluiten der algemene vergadering uit te voeren, doch bevoegd behoudens zijn verantwoordelijkheid tegenover de algemene vergadering, zelfstandig op te treden tot uitvoering en handhaving van de bepalingen der statuten en reglementen en van de besluiten. Tegenover derden wordt de vereniging rechtsgeldig verbonden door de handtekening van tenminste twee leden van het bestuur.

Vergaderingen

Artikel 10

1. Het bestuur vergadert zo dikwijls als het zelf nodig acht.

2. Jaarlijks wordt tenminste één algemene vergadering gehouden, waarin door het bestuur verslag wordt uitgebracht van zijn werkzaamheden in het afgelopen verenigingsjaar, alsmede rekening en verantwoording wordt afgelegd in het betreffende jaar gevoerde geldelijke beheer; deze vergadering dient te worden gehouden uiterlijk zes maanden na het verstreken verenigingsjaar. Een kascommissie, bestaande uit twee leden, zal jaarlijks tijdens de algemene vergadering worden gekozen uit kandidaten welke kunnen worden voorgesteld door het bestuur en door de leden, wat het laatste betreft indien het voorstel door tenminste tien leden wordt gesteund op voorstel van het bestuur. Goedkeuring door de algemene vergadering van de rekening en verantwoording dechargeert het bestuur voor het in het betreffende verenigingsjaar gevoerde beheer.

3. Uitschrijving van ledenvergaderingen vindt plaats door de voorzitter of de secretaris. De voorzitter is tot uitschrijving verplicht, als tenminste tien leden zulks verzoeken, onder opgave van punten, waarvan behandeling wordt verlangd. Indien binnen één maand na een dergelijk verzoek hiertoe nog

schrijving van een extra ledenvergadering verplicht, als tenminste tien leden dit verzoeken, onder opgave van punten, waarvan behandeling wordt verlangd. Indien binnen één maand na een dergelijk verzoek hiertoe nog niet is overgegaan, zijn de verzoekers gerechtigd zelf de extra ledenvergadering bijeen te roepen.

Artikel 12 In de Algemene Ledenvergadering brengt ieder lid één stem uit. Hierbij kunnen twee partners die samenwonen (gewone leden) ieder één stem uitbrengen. Bedrijven hebben één stem, evenals jeugdleden. Het stemrecht moet persoonlijk worden uitgeoefend. Besluiten worden genomen met gewone meerderheid van stemmen, tenzij in de statuten anders is bepaald. Blanco stemmen worden geacht niet te zijn uitgebracht. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter, casu quo van zijn plaatsvervanger, beslissend. Er wordt mondeling gestemd, tenzij de Algemene Ledenvergadering anders beslist.

Statutenwijziging

Artikel 13 Over de statutenwijziging beslist de algemene vergadering met meerderheid van minstens twee/derde van de aanwezige leden. Het voorstel tot wijziging wordt minstens drie weken vóór die algemene vergadering aan de leden bekendgemaakt. Wijziging in de statuten treedt niet in werking alvorens hiervan een notariële akte is opgesteld.

Ontbinding

Artikel 14 Tot ontbinding van de Vereniging kan worden besloten op een algemene vergadering als drie/vierde van de uitgebrachte stemmen zich daarvoor verklaart. Het volledige voorstel tot ontbinding wordt tenminste drie weken vóór die algemene vergadering met redenen omkleed aan de leden bekendgemaakt. Een besluit tot ontbinding wordt geacht tevens een besluit tot liquidatie te zijn. Indien bij zodanig besluit te dien aanzien geen andere regelingen zijn gesteld, geschiedt de liquidatie door het bestuur. Een eventueel batig saldo zal worden aangewend voor door het bestuur te bepa-

niet is overgegaan, zijn de verzoekers gerechtigd zelf de vergadering bijeen te roepen.

Artikel 11 In de algemene vergadering brengt ieder lid één stem uit. Het stemrecht moet persoonlijk worden uitgeoefend. Besluiten worden genomen met gewone meerderheid van stemmen, tenzij in de statuten anders is bepaald. Blanco stemmen worden geacht niet te zijn uitgebracht. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter, casu quo van zijn plaatsvervanger, beslissend. Er wordt mondeling gestemd, tenzij de algemene vergadering anders beslist.

Statutenwijziging

Artikel 12 Over de statutenwijziging beslist de algemene vergadering met meerderheid van minstens twee/derde der aanwezige leden. Het voorstel tot wijziging wordt minstens drie weken vóór die algemene vergadering aan de leden bekendgemaakt. Wijziging in de statuten treedt niet in werking alvorens daarop de Koninklijke goedkeuring is verkregen.

Ontbinding

Artikel 13 Tot ontbinding van de vereniging kan worden besloten op een algemene vergadering als drie/vierde van de uitgebrachte stemmen zich daarvoor verklaart. Het volledige voorstel tot ontbinding wordt tenminste drie weken vóór die algemene vergadering met redenen omkleed aan de leden bekendgemaakt. Een besluit tot ontbinding wordt geacht tevens een besluit tot liquidatie te zijn. Indien bij zodanig besluit te dien aanzien geen andere regelingen zijn gesteld, geschiedt de liquidatie door het bestuur. Een eventueel batig saldo zal worden aangewend voor door de algemene verga-

len zodanige doeleinden, als het meest met het doel van de Vereniging zullen overeenstemmen.

Huishoudelijk reglement

Artikel 15 In alle gevallen, waarin deze statuten niet voorzien, besluit het bestuur. Op voorstel van het bestuur kunnen uitvoeringsbepalingen worden neergelegd in een door de algemene vergadering vast te leggen huishoudelijk reglement, dat geen bepalingen mag bevatten, die met de statuten in strijd zijn.

Notariële acte

Concept acte 2003

dering te bepalen zodanige doeleinden, als het meest met het doel der vereniging zullen overeenstemmen.

Huishoudelijk reglement

Artikel 14 In alle gevallen, waarin deze statuten niet voorzien, besluit het bestuur. Op voorstel van het bestuur kunnen uitvoeringsbepalingen worden neergelegd in een door de algemene vergadering vast te leggen huishoudelijk reglement, dat geen bepalingen mag bevatten, die met de statuten in strijd zijn.

Notariële acte

Goedgekeurd bij Koninklijk besluit d.d. 9 februari 1973, nr. 60. Mij bekend. De Staatssecretaris van Justitie. Namens de Staatssecretaris: Het hoofd van de Hoofdafdeling Privaatrecht, Th. v. Sasse v. Ysselt

De Sovjet bezetting van Hanko en Porkkala

In de loop van de Tweede Wereldoorlog zijn op verschillende tijdstippen twee Finse schiereilanden aan de Finse Golf door de Sovjet Unie bezet en gebruikt als marinebasis. In eerste instantie ging het om het schiereiland van Hanko. In het vredesverdrag van Moskou, aan het eind van de Winteroorlog, werd Finland gedwongen dit gebied te 'verhuren' voor een periode van 30 jaar. Het argument van de Sovjet Unie was dat zij het gebied nodig hadden om de Finse Golf te beschermen, in het bijzonder de toegang tot Sint Petersburg. Het ging hierbij om een gebied van 115 km² en het omvatte behalve een deel van het vasteland met het plaatsje Hanko, ook nog 400 eilanden. De overdracht vond plaats om middernacht op 22 mei 1940. De ongeveer 3.000 inwoners werden geëvacueerd.

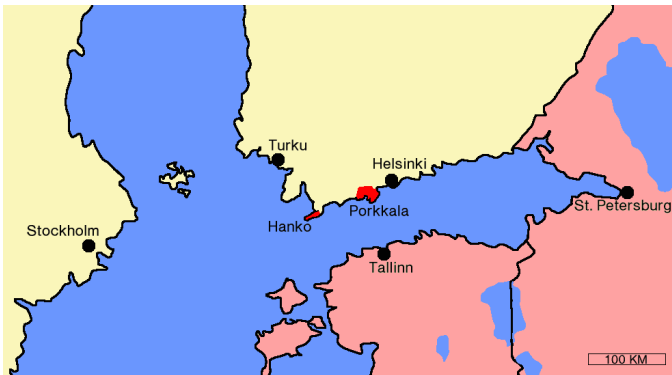
Na het uitbreken van de "Vervolgoorlog", op 22 juli 1941, vonden er wat kleine schermseligen plaats tussen Finnen en Russen bij het Hanko gebied. Maar de Finnen ondernamen geen grootschalig offensief. Uiteindelijk verlieten de Russische troepen Hanko op 2 december 1941. Er bleken veel mijnen te zijn gelegd die, ondanks voorzorgsmaatregelen, veel schade hebben aangericht. Tijdens het vredesverdrag van Parijs, dat in 1947 werd gesloten, deed de Sovjet Unie officieel afstand van Hanko.

Het was een oude Russische wens geweest om Sint Petersburg te beschermen door middel van een militaire basis aan de noordkant van de Finse Golf, in Finland, en aan de zuidkant, in Estland. Al in 1912 was hiervoor een plan opgesteld dat naar Tsaar Peter de Grote was genoemd. De eis van de Sovjet Unie om Hanko over te dragen was dus eigenlijk een vervolg op dit oude plan. In 1939 had de Sovjet Unie al eerder van Finland de overdracht van Hanko geëist, alsmede delen van Karelië en een aantal eilanden in de Finse Golf. Finland had daar geen gevolg aan gegeven, wat de Russische aanval tot gevolg had en de hieruit voortvloeiende "Winteroorlog". Maar vermoedelijk was deze Russische aanval ook gekomen wanneer Finland aan de Russische eisen had voldaan,

omdat volgens het beruchte “Molotov – Ribbentrop Pact” de Sovjet Unie en Duitsland al een overeenkomst hadden gesloten waarbij de Baltische landen en Finland aan de Sovjet Unie waren toebedeeld, terwijl zij Polen onderling zouden verdelen.

Op 19 september 1944 ondertekende Finland een vredesverdrag met de Sovjet Unie en Groot-Brittannië, waar het officieel ook mee in oorlog was geraakt. Finland werd nu gedwongen het Porkkala schiereiland aan de Sovjet Unie te verhuren voor een periode van 50 jaar. Het ging nu om een gebied van ongeveer 1.000 km² dat bestond uit een stuk van het vaste land, een aantal eilanden en een deel van de zee langs de kust. Het werd in Finland gezien als een ernstige bedreiging van de Finse onafhankelijkheid. De oostelijke grens van de basis lag maar zo'n 30 km van het centrum van Helsinki. Maarschalk Mannerheim, die net gekozen was tot zesde president van Finland, schatte dat er wel zo'n 120.000 soldaten op het schiereiland konden worden gestationeerd. De vrees voor een invasie was zo groot dat het de Finnen maande om een heel voorzichtige politiek ten opzichte van de Sovjet Unie te voeren. Een kanon dat de Finnen zelf in 1930 in Porkkala hadden geïnstalleerd, kon alleen al de hele stad Helsinki verwoesten

Voor de evacuatie van het gebied werd een periode gegeven van tien dagen. Maar in de praktijk was dit maar acht dagen omdat pas op 20 september met de evacuatie kon worden gestart en deze beëindigd moest zijn op 28 september. Met de hulp van ongeveer 20.000 mensen en honderden auto's, een groot aantal treinen,

twee grote stoomboten, honderden andere boten en wagens getrokken door paarden, werd al het roerend goed, zoals meubels, aardappelen, groente, tarwe, hooi en brandhout afgevoerd. Op vrijdag 29 september 1944 werd om 11 uur 's morgens een grensversperning geplaattst op de Kivenlahti brug. Een totaal van 7.272 mensen hadden hun huizen moeten verlaten.

Hoewel de evacuatie bijna perfect was uitgevoerd en de vluchtelingen tenminste een tijdelijke verblijfplaats hadden gevonden, ontstonden er allerlei problemen met betrekking tot de financiële compensatie door de Finse staat, die nauwelijks een derde was van de echte verliezen die de mensen hadden geleden.

De bezetting van Porkkala had een direct effect op het treinverkeer tussen Helsinki en Turku, dat omgeleid moest worden via Hyvinkää en Karjaa, waardoor deze reis in plaats van drie uur nu zeven uur duurde. In 1947 gaven de Russische autoriteiten toestemming om de treinen weer via het Porkkala gebied te laten rijden, maar de ramen moesten onder toezicht van Russische soldaten met stalen luiken worden geblindeerd en de deuren worden vergrendeld. Iedere trein moest bewaakt worden door tien gewapende Russische soldaten en voor iedere rit door het gebied moest 50 dollar tol worden betaald.

Als gevolg hiervan werd het wel de langste treintunnel van de wereld genoemd. Gedurende de Olympische Spelen in Helsinki in 1952 reden er een groot aantal extra treinen met gesloten stalen luiken door het Porkkala gebied.

Er waren ook complicaties voor de scheepvaart, dat op een bepaalde afstand moest blijven van de kust. Dit leidde vooral tot problemen bij slecht weer voor de kleinere schepen. Het gebeurde vaak dat bij mist of storm schepen in het stuk zee terecht kwamen dat bij het Porkkala gebied hoorde en dat leidde meestal tot langdurige onderhandelingen met de Russische autoriteiten

Men heeft geschat dat ongeveer 20.000 Russen op Porkkala waren gestationeerd en ongeveer 7.000 hiervan waren burgers. Er was ook een school en een ziekenhuis. Voedsel werd aangevoerd vanuit Tallinn en Sint Petersburg, maar er was in het plaatsje Degerby ook een grote bakkerij.

In 1955 kwamen er aanwijzingen dat de Sovjet Unie van Porkkala af wilde. Op 6 september 1955 werd de toenmalige Finse president Paasikivi naar Moskou ontboden om acties te bespreken die "de vriendschap en samenwerking tussen de Sovjet Unie en Finland verder zouden moeten versterken". Op 16 september was een eerste ontmoeting van onderhandelaars uit de twee landen en de volgende dag werd al in de internationale pers bekend gemaakt dat de Sovjet Unie van plan was Porkkala aan Finland terug te geven. Vanuit Sovjet standpunt was het militair gezien niet meer nodig en Nikita Khrushchev schreef later in zijn memoires dat Helsinki ook vernietigd had kunnen worden met wapens die op grotere afstand in de Sovjet Unie waren geïnstalleerd. Vermoedelijk heeft de financiële kant ook een rol gespeeld en was het gewoon de moeite niet meer waard om de basis in stand te houden. Uiteindelijk werd de basis op 26 januari 1956, nadat de Russen hun militaire installaties hadden opgeblazen, teruggegeven.

Voor de Finnen was het een spannende zaak om er voor het eerst sinds twaalf jaar weer een kijkje te kunnen nemen. Baggerend door de sneeuw kwam eerst de politie aan om al de honden en katten dood te schieten, vanwege het gevaar van mogelijke ziektes. Daarna mochten de voormalige bewoners hun huizen en grond gaan bekijken. Er was wel het een en ander veranderd. De akkers waren overwoekerd met onkruiden en de huizen óf vernield óf geschilderd in de typische zoete Russische snoepjes kleuren, zoals licht groen en lichtblauw. De oude kerk in Kirkkonummi was gebruikt als bioscoop en een groot deel van de grafstenen was verwerkt als bouw materiaal. Hele stukken bos waren gekapt.

Maar nadat zij van de eerste schok waren bijgekomen overheerste toch de vreugde bij de vroegere bewoners dat de Sovjet bezetting nu echt voorbij was. Er volgde nog wel ingewikkelde procedures over de teruggave van de particuliere bezittingen en hiervoor werd zelfs een nieuwe wet uitgevaardigd. Hoewel deze wet niet iedereen tevreden heeft gesteld, werden de aangedragen oplossingen toch over het algemeen als redelijk ervaren.

Arnold Pieterse

Hangon ja Porkkalan miehitys

Neuvostoliitto miehitti toisen maailmansodan aikana eri ajankohtina Suomenlahdelta kaksi Suomelle kuuluvaa niemeä, joihin se perusti meritukikohtat. Ensimmäinen näistä oli Hankoniemi. Talvisodan lopulla tehdyn Moskovan rauhansopimuksen mukaan pakotettiin Suomi 'vuokraamaan' alue Neuvostoliitolle 30 vuodeksi. Neuvostoliitto väitti tarvitsevansa aluetta suojellakseen Suomenlahtea ja etenkin Leningradin (nykyinen Pietari) edustaa. Alue, joka oli suuruudeltaan 115 km², kattoi osan mantereesta mukaan lukien Hangon kaupungin sekä lisäksi 400 saarta. Alueen luovutus tapahtui keskiyöllä 22. toukokuuta 1940. Kaikki noin 3.000 paikallista asukasta evakuoitiin.

Jatkosodan syyttyä 22. heinäkuuta 1941 oli suomalaisilla ja neuvostoliittolaisilla joukoilla pienimuotoisia yhteenottoja Hangon alueella. Suomalaiset eivät kuitenkaan ryhtyneet suurempaan vastarintaan. Neuvostojoukot vetäytyivät Hangosta 2. joulukuuta 1941. Joukkojen jälkeensä jättäneet lukuisat miinat aiheuttivat varotoimenpiteistä huolimatta paljon vahinkoa. Vuonna 1947 solmitun Pariisin rauhansopimuksen myötä Neuvostoliitto virallisesti luopui Hangosta.

Venäläisillä oli jo kauan ollut toiveena suojella Pietaria Suomenlahden pohjoispuolelle Suomeen ja eteläpuolelle Eestiin sijoitettujen sotilastukikohtien avulla (katso kartta sivulla 13). Vuonna 1912 oli jo tehty sen suuntainen suunnitelma, joka oli nimetty tsaari Pietari Suuren mukaan. Neuvostoliiton vaatima Hangon luovutus oli siten oikeastaan jatkoa mainitulle vanhalle suunnitelmalle. Neuvostoliitto oli vaatinut Suomelta jo aiemminkin vuonna 1939 sekä Hangon luovutusta että osia Karjalan kannaksesta ja joukon saaria Suomenlahdelta. Suomi ei ollut suostunut vaatimuksiin, mistä seurasi Neuvostoliiton hyökkäys maahan, josta niin sanottu talvisota alkoi. Neuvostoliitto olisi luultavasti joka tapauksessa hyökännyt Suomeen, vaikka sen vaatimukseen olisi suostuttu, koska kuuluisan "Molotov – Ribbentrop -sopimuksen" mukaan Neuvostoliitto ja Saksa olivat jo yhteisesti sopineet siitä, että Baltian maat ja Suomi kuuluisivat Neuvostoliitolle kun taas Puolan ne jakaisivat keskenään.

Suomi allekirjoitti 19. syyskuuta 1944 rauhansopimuksen Neuvostoliiton samoin kuin Ison-Britannian kanssa, jonka kanssa se myös virallisesti oli sodassa. Sopimuksen mukaan Suomi pakotettiin vuokraamaan Porkkalan niemi Neuvostoliitolle 50 vuodeksi. Tällä kertaa kysymyksessä oli noin 1.000 km²:n suuruinen alue, johon sisältyi osa mannermaata, joukko saaria sekä osa rannikon tuntumassa olevaa merialuetta. Suomessa tilanne koettiin vakavana uhkana maan itsenäisyydelle. Tukikohdan itäraja oli vain noin 30 km Helsingin keskustasta. Marsalkka Mannerheim, joka juuri oli valittu Suomen kuudenneksi presidentiksi, arvioi että niemelle oli mahdollista sijoittaa jopa 120.000 sotilasta. Maahanhyökkäyksen pelko oli niin suuri, että se antoi suomalaisille aihetta harjoittaa hyvin varovaista Neuvostoliitto-politiikkaa. Jo yhden ainoan suomalaisten itsensä vuonna 1930 Porkkalaan sijoittaman tykin avulla, voisi olla mahdollista tuhota koko Helsingin kaupunki.

Alueen evakuointia varten saatiin kymmenen päivää aikaa. Käytännössä aika oli kuitenkin kaksi päivää lyhyempi, koska evakuointi voitiin aloittaa vasta 20. syyskuuta ja se oli saatava päätökseen 28. syyskuuta. Noin 20.000 ihmisen, satojen autojen, lukuisten junien, kahden suuren höyrylaivan, satojen muiden laivojen ja hevosten vetämien kärryjen avulla siirrettiin paikalta kaikki irtaimisto, kuten huonekalut, perunat, vihannekset, vilja, heinä ja polttopuut. Klo 11.00 perjantai- aamuna 29. syyskuuta 1944 asetettiin rajaeste paikoilleen Kivenlahden sillalle. Kaikkiaan 7.272 ihmisen oli täytynyt jättää kotinsa.

Vaikka evakuointi sujui lähes täydellisesti ja pakolaiset olivat saaneet ainakin väliaikaisen oleskelupaikan, aiheutui Suomen valtion jakamasta taloudellisesta tuesta monenlaisia ongelmia. Se nimittäin kattoi tuskin kolmasosaa ihmisten todellisuudessa kärsineistä vahingoista.

Porkkalan miehityksellä oli välitön vaikutus Helsingin ja Turun väliseen junaliikenteeseen, jonka piti kiertää Hyvinkään ja Karjaan kautta. Sen seurauksena matka kesti kolmen tunnin sijasta nyt seitsemän tuntia. Venäjän viranomaiset antoivat vuonna 1947 luvan, jonka mukaan junat saivat kulkea taas Porkkalan alueen läpi, mikäli junien ikkunat peitettiin venäläisten sotilaiden valvomana teräksillä luukuilla ja ovet oli lukittu. Jokaista junaa täytyi olla vartioimassa kymmenen aseistettua venäläistä sotilasta ja jokaista alueen läpi tehtyä matkaa kohden oli maksettava 50 dollaria tullia.

Tämän takia kutsuttiin reittiä maailman pisimmäksi tunneliksi. Vuonna 1952 Helsingissä pidettyjen olympialaisten aikana ajoi Porkkalan alueen läpi paljon ylimääräisiä junavunuja teräksiset luukut suljettuina.

Tilanne aiheutti myös ongelmia merenkululle, koska laivojen oli pidettävä tietty etäisyys rannikkoon. Tästä johtui, että pienimmät alukset joutuivat etenkin huonoissa sääolosuhteissa vaikeuksiin. Kävi usein niin, että laivat ajautuivat myrskyn ja sumun takia sille merialueelle, joka kuului Porkkalan alueeseen, mikä useimmiten johti pitkäaikaisiin neuvotteluihin venäläisten viranomaisten kanssa.

Porkkalan tukikohtaan oli arvioiden mukaan sijoitettu noin 20.000 venäläistä, joista noin 7.000 oli siviiliä. Paikalla toimi myös koulu ja sairaala. Ruokatavarat toimitettiin Tallinnasta ja Leningradista (nykyinen Pietari), mutta Degerbyn kylässä toimi myös suuri leipomo.

Vuonna 1955 saatiin viitteitä siitä, että Neuvostoliitto halusi päästä eroon Porkkalasta. Silloinen Suomen presidentti Paasikivi kutsuttiin 6. syyskuuta 1955 Moskovaan keskustelemaan toimenpiteistä, jotka ”edelleen vahvistaisivat Neuvostoliiton ja Suomen välistä ystävyyttä ja yhteistyötä”. Näiden kahden maan neuvottelijat kohtasivat toisensa ensimmäistä kertaa 16. syyskuuta ja jo seuraavana päivänä kansainvälinen lehdistö ilmoitti, että Neuvostoliitto oli aikeissa luovuttaa Porkkalan takaisin Suomelle. Neuvostoliitto katsoi, ettei aluetta enää tarvittu sotilaallisena tukikohtana. Nikita Khrushchev kirjoitti myöhemmin muistelmissaan, että Helsinki oltaisiin voitu tuhota myös aseilla, jotka oli sijoitettu siitä kauas Neuvostoliittoon. Oletettavasti asiaan vaikutti myös taloudellinen puoli, koska tukikohdan ylläpito ei kerta kaikkiaan ollut enää kannattavaa. Alue luovutettiin lopullisesti takaisin Suomelle 26. tammikuuta 1956, sen jälkeen kun venäläiset ensin olivat räjäyttäneet siellä olevat linnoituksensa.

Suomalaisista oli jännittävää päästä näkemään taas alue ensimmäistä kertaa kahteen toista vuoteen. Lumen läpi rämpien saapui ensimmäisenä paikalle poliisi, jonka tehtävänä oli ampua kaikki paikalla olevat koirat ja kissat kuoliaiksi niiden kantamien mahdollisten tautien takia. Sen jälkeen saivat aikaisemmat omistajat tulla katsastamaan talonsa ja maansa. Alueella oli tapahtunut kaikenlaisia muutoksia. Rikkaruohot olivat saaneet pellot valtaansa ja talot oli joko tuhottu tai maalattu venäläisten suosimilla tunnuso-
maisilla imelillä makeisväreillä, kuten vaaleanvihreä ja vaaleansininen. Kirkkonummen vanhaa kirkkoa oli käytetty elokuvateatterina ja hautakivistä suuri osa oli saanut uuden käyttötarkoituksen rakennustarpeina. Metsää oli kaadettu laajoilta alueilta.

Selvittyään ensijärkytyksestä oli aikaisemmillä asukkailla kuitenkin päällimmäisenä val-
lalla ilon tunne sen johdosta, että Neuvostoliiton miehitys nyt todellakin oli päättynyt. Yksityisomaisuuden takaisin luovuttaminen oli tosin monimutkainen prosessi, jota varten määrättiin jopa uusi laki. Vaikka laki ei kaikkia osapuolia tyydyttänytkään, katsottiin sen kuitenkin yleisesti ottaen tarjonneen kohtalaisen ratkaisun ongelmiin.

Arnold Pieterse

(Käännös: Tiina van Leeuwen)

Husky safari in Fins Lapland

Maandag 18 maart 2002 was het dan eindelijk zover: op vakantie naar Fins Lapland voor een huskysafari van vier dagen. Maar eerst moesten we nog iets minder leuk doen en dat was onze eigen honden naar het Dierenhotel 'Hoeve Beestenspul' brengen.

Na het afscheid nemen van onze kids (de honden) door naar Schiphol, voor een vlucht naar Helsinki, en vervolgens naar Kuusamo, waar we aan het einde van de middag aankwamen. Met een taxi werden we naar de Huskyfarm gebracht. Aldaar aangekomen troffen we een enorm veld aan met een stuk of honderd kleine houten hondenhokken, met in elk hok een husky. Natuurlijk zijn we met alle honden gaan kennismaken. Alle honden vonden het heerlijk om aangehaald en geknuffeld te worden. Sommige honden stonden rechtop tegen je aan en lieten je niet meer los.

Na het diner heerlijk de sauna in, nog wat borrelen (alleen bier, want wijn is niet te betalen) en toen naar bed. Op dinsdagochtend gingen we eerst de iso-pakken uitzoeken en de speciale laarzen. Nadat ons was voorgedaan hoe we de honden moesten inspannen, hoe we de slee moesten bedienen en wat de commando's in het Fins zijn, mochten we de honden gaan halen. We waren met een groep van zes personen en één gids. Ieder kreeg een eigen span met honden, de vrouwen vier en de mannen vijf honden (zou dat komen omdat vrouwen beter op hun gewicht letten dan mannen?). Alleen de gids kreeg geen hondenspan. De honden die voorop liepen waren de leiders, de achterste honden waren de echte binken, de sterke honden.

De vijfde hond bij de mannen was een jonge hond, die nog ervaring op moest doen. Het ophalen van de honden was een flink karwei. Zij hadden in de gaten dat ze voor de slee mochten en werden heel erg enthousiast. Vooral bij de sterke honden moest je je hakken goed in de sneeuw zetten om niet omver getrokken te worden. De honden moesten worden ingespannen en toen ging het gebeuren: voor het eerst met de slee op stap voor een proefrit van drie en een half uur door de Finse bossen. De honden waren niet meer te houden en hoe langer het duurde voordat we weggingen, hoe harder ze tekeer gingen. Bij deze proefrit zijn wij toch wel een paar keer met onze neus in de sneeuw terechtgekomen. Je moet toch wel even wennen aan het bochtenwerk, de snelheid van de honden en het afremmen.

Na deze eerste rit weer lekker de sauna in, bij een houtvuurtje zalm gaar gestoofd en heerlijk gegeten. Woensdag ging het er toch echt van komen. De honden halen en dan eindelijk op stap voor de echte safari. Het was prachtig weer, een lekker zonnetje en een temperatuur van ongeveer min 5 graden, dus tijd om te starten. De dagen van de safari zagen er als volgt uit. 's Ochtends zo rond een uur of half acht werden we geacht te ontwaken. Meteen na het opstaan moest er warm water geregeld worden voor het voer van de honden. Water mengen met brokken, even laten weken en dan de honden te eten geven. Daarna zelf ontbijten, brood smeren voor de lunch en de spullen weer inpakken en op de slee leggen. De hut moest nog even aangeveegd worden en dan waren we weer klaar voor vertrek.

Dit was eigenlijk het mooiste moment van de dag, want dan waren de honden zo enthousiast, dat je elkaar buiten bijna niet kon verstaan. Het inspannen van de honden kostte altijd flink wat energie, want de honden waren zo fel, dat je ze soms bijna niet kon houden. Het gevolg was dan ook dat we elke ochtend het eerste half uur na de start wel een paar keer in de sneeuw aan het happen waren. Vooral als we een hobbel over moesten en een bocht moesten nemen en dan ook nog eens moesten remmen, dan

ging het mis. De honden hebben dan zo'n power... We trokken zo'n drie tot vier uur rond, waarna het tijd was voor de lunchpauze. Hiervoor moesten we zelf een zitkuil in de sneeuw graven, een vuurtje stoken in het midden van de zitkuil en sneeuw smelten voor de soep, koffie en thee. Bij elke lunch werden worsten gegrild en werden donuts opgewarmd. Tijdens de lunchpauze lagen de meeste honden te rusten, maar sommige honden moesten tot rust worden gemaand, omdat ze anders hun bek niet dicht hielden.

De lunchpauzes duurden zo'n anderhalf tot twee uur. Heerlijk op je gemakkie lekker in de zon. Na de lunch zetten we onze reis voort en kwamen we zo rond een uur of zeven aan bij de hut waar we zouden overnachten. Daar aangekomen spanden we de honden uit en legden we ze aan een kabel. Direct moest er water gehaald worden: hiervoor moesten we of afdalen naar een rivier en daar een gat in het ijs hakken, of in het ijs van een meer een gat hakken. Ook moesten er drie vuurtjes aangestoken worden: één binnen om de hut op te warmen en twee in de sauna, voor het opwarmen van zowel de saunakachel als het waterreservoir. Dan was het tijd voor koffie met cognac. Na anderhalf tot twee uur was het water voor de hondenbrokken meestal wel warm genoeg en werden de brokken gemengd met water. Daarna moesten natuurlijk alle honden eten. En als het eetfestijn achter de rug was, gingen wij zelf uitgebreid de sauna in met als afsluiter een sprong in een wak in een meer (brrrr, maar wel lekker).

Ook moesten er buiten nog kaarsjes neer gezet worden, want anders kon je het toilet niet vinden. Een echt toilet was het natuurlijk niet. Op zo'n vijftig meter van de hut stond een houten huisje met daarin een plank met een gat erin. Stinken deed het niet, want daar was het te koud voor. Tot slot mochten wij zelf ook nog dineren (ondertussen was het al 22.30-23.00 uur geworden). Na het eten het stapelbed opkruipen in een heerlijk donzen slaapzak, een paar uurtjes slapen en dan brak de volgende dag weer aan en begon het hele gebeuren weer opnieuw.

Na vier dagen safari kwamen we weer terug op de huskyfarm, waar we uitgebreid afscheid namen van de honden. 's Avonds nog even heerlijk de sauna in, uitgebreid dineren en de volgende dag weer naar huis. 's Avonds thuisgekomen werden we verblijd door onze eigen honden.

De reis was een geweldige ervaring: het werken met honden, het primitieve, de natuur en de gezelligheid van de groep. Als hondenliefhebber zou je deze reis eigenlijk een keer moeten maken.

Saskia van Bruggen

(Eerder verschenen in het clubblad van de Alphen Honden Club)

Husky-safarilla Suomen Lapissa

Maanantaina 18. maaliskuuta koitti vihdoin se päivä, jolloin pääsimme lomalle Suomen Lappiin neljän päivän Husky-safarille. Mutta ensin oli edessä vähemmän miellyttävä tehtävä eli omien koiriemme vienti koirahotelli Hoeve Beestenspul'liin.

Hyvästeltyämme 'koiralapsemme' jatkoimme matkaa Schipholiin ja Helsingin lennolle. Helsingistä lensimme Kuusamoon, jonne saavuimme myöhään iltapäivällä. Taksi vei meidät Husky-farmille ja sinne saavuttuamme näimme laajan kentän, jolle oli pystytetty n. 100 koirankoppia, jonka jokaisen edessä oli Husky. Menimme tietysti tutustumaan koiriin. Kaikkista koirista oli mukavaa, kun niitä halittiin ja rapsuteltiin. Jotkut koirista nousivat seisomaan meitä vasten eivätkä meinanneet päästää meistä irti.

Finse evenementen – Suomalaistapahtumat

26.1.	Antwerpen (Fins Cultureel Centrum, Italiëlei 69, ☎ +32-3-231.87.51); jazzconcert van Alexi Tuomarila Quartet • <i>Alexi Tuomarila Quartetin jazz-konsertti</i>
9.2.	Den Haag (Lucent Danstheater, Spui 175, ☎ 070-880.03.33); Introdans met "Liefde, lust en leugens" - werken van Adriaan Luteijn (La Bayadère) en Jorma Uotinen (Petroesjka) • <i>Introdans esittää Adriaan Luteijnin La Bayadèren ja Jorma Uotisen Petroesjkan</i>
27.2.	Amsterdam (KIT Tropentheater, Mauritskade 63, ☎ 020-668.18.05); Adriitti String Quartet plus Jukka Tiensuu, klavecimbel, speelt muziek van Tiensuu, Andriessen, Rihm en Nishimura • <i>Adriitti String Quartet plus Jukka Tiensuu, cembalo, soittaa Tiensuun, Andriessenin, Rihmin ja Nishimuran musiikkia</i>
5.3. - 8.3.	Finse verkiezingen 2003. Hierover meer op pagina 4 • <i>Eduskuntavaalit 2003. Asiasta enemmän sivulla 4</i>
14.3. - 15.3.	Den Haag (Dr. Anton Philipszaal); Jorma Panula dirigeert het Residentie Orkest • <i>Jorma Panula johtaa Residentie Orkestia</i>
15.3. - 16.3.	's Hertogenbosch-Rosmalen (Mercure Hotel); Finse vrouwendagen • <i>Suomalaisen Naisen Päivät</i>
29.3.	Finse muziekuitvoering ter gelegenheid van de opening van de tentoonstelling van werken van Finse kunstenaars in Nederland in de middeleeuwse Andrieskerk in Amerongen om 15.00 uur • <i>Suomalaista musiikkia Alankomaissa asuvien suomalaistaitelijoiden näyttelyn avajaisten yhteydessä Amerongenin keskiaikaisessa Andries-kirkossa</i>
29.3. - 30.3. + 5.4. - 6.4.	Tentoonstelling van werken van Finse kunstenaars in Nederland in de galerie "Vanouds de Liefde" (Overstraat 3-5, 3958 BR Amerongen) • <i>Alankomaissa asuvien suomalaistaitelijoiden näyttely "Vanouds de Liefde" -galleriassa</i>
6.4.	Voorjaarswandeling van de Vereniging Nederland-Finland in de uiterwaarden van de Rijn bij Amerongen om 11 uur. Hierover meer op pagina 3 • <i>Alankomaat-Suomi -Yhdistyksen kevätkävelyretki Rijnin rannoilla Amerongenissa klo 11.00. Asiasta enemmän sivulla 4</i>
10.4.	Algemene Ledenvergadering Vereniging Nederland-Finland • <i>Yleinen jäsenkokous</i>
20.4.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-671.83.45); Het Radio Symfonie Orkest o.l.v. Eri Klas speelt o.a. de vijfde symfonie van Sibelius • <i>Alankomaisten radion sinfoniaorkesteri Eri Klasin johdolla soittaa mm. Sibeliuksen viidennen sinfonian</i>
2.5.	Den Haag (Lucent Danstheater, Spui 175, ☎ 070-880.03.33); In het programma Teatralia van Introdans o.a. B12 en een nieuw werk van Jorma Uotinen • <i>Introdansin ohjelmassa Teatralia mm. Jorma Uotisen B12 ja uusi teos, joka saa ensi-iltansa</i>
27.5.	Amsterdam (Het Concertgebouw, ☎ 020-671.83.45); Ictus Ensemble o.l.v. Georges-Elie Octors speelt o.a. muziek van Magnus Lindberg • <i>Ictus Ensemble G-E. Octorsin johdolla soittaa mm. Magnus Lindbergin musiikkia</i>

Päivällisen jälkeen kävimme saunassa ja sitten 'yömyssyjen' jälkeen nukkumaan. Tiis-taiaamuna menimme ensiksi valitsemaan erikoislämpimät puvut ja – saappaat. Sitten meille selvitetiin, kuinka koirat pitää laittaa valjaisiin, kuinka rekeä pitää käsitellä ja mitä suomenkielisiä käskyjä pitää käyttää, vasta senjälkeen saimme hakea koirat. Meitä oli kuuden hengen ryhmä ja yksi opas. Jokainen sai oman koiravaljakon, naisilla oli neljä koira valjakossa ja miehillä viisi koira (johtuisiko ero siitä, että naiset huolehtivat painostaan miehiä paremmin?). Ainoastaan oppaalla ei ollut koiravaljakkoa, hän seurasi meitä moottorikelkalla. Edessä juoksevat koirat olivat johtajakoiria, takimmaisat olivat tosi 'urhoja' ja vahvoja koiria.

Miesten valjakon viides koira oli nuori koira, jonka oli saamassa käytännön kokemusta. Koirien nouto oli aikamoinen homma. Koirat 'haistavat', että ne valjastetaan reen eteen ja innostuvat siitä niin, että varsinkin vahvimmat koirat vievät mennessään, jos et iske kantapäitä jarruiksi kunnolla lumeen. Koirat valjastettiin ja siitä se alkoi: lähdimme ensimmäistä kertaa reen kanssa matkaan tehden 3,5 tunnin koeajon suomalaismetsän halki. Koiria ei pidellyt enää mikään ja mitä kauemmin piti odottaa sitä kovempi oli meteli. Tämän koeajon aikana lensimme pari kertaa naamallemme hankeen. Vie aikansa ennenkuin tottuu kaarteisiin, koirien nopeuteen ja jarrutukseen.

Ensimmäisen koeajon jälkeen menimme taas saunaan ja sitten söimme herkullista liekki-lohta. Keskiviikkona ryhdyimme sitten tositoimiin. Haimme koirat ja lopultakin matkaan oikealle koirasafarille. Oli ihana aurinkoinen ilma ja lämpötila noin -5 astetta, joten oli aika lähteä matkaan. Safaripäivien ohjelma näytti seuraavalta: Aamuisin meidän oletettiin heräävän noin kello 07.30. Heti ylösnousun jälkeen piti järjestää lämmintä vettä koirien ruokaa varten. Kuiva muona sekoitettiin veteen ja annettiin turvota hetken ja annettiin sitten koirille. Sitten söimme itse aamiaista, teimme lounaspaketin ja pakkasimme reen. Siivosimme vielä mökin ennen lähtöämme ja sitten olimme valmiit lähtemään.

Tämä oli oikeastaan päivän paras hetki, sillä koirat olivat niin innoissaan, ettemme ulkona meinanneet kuulla toistemme puhetta. Koirien valjastaminen oli työlästä, sillä ne olivat niin rajuja, että niitä tuskin sai pidäteltyä kiinni. Seurauksena olikin, että joka aamu puoli tuntia lähdön jälkeen maistomme pari kertaa lunta! Varsinkin silloin tahtoi mennä vikaan, jos meidän piti samanaikaisesti ylittää jokin este ja mennä mutkasta ja vielä kaiken lisäksi jarruttaakin. Koirissa oli voimaa... Matkasimme noin kolme neljä tuntia ja sitten oli lounastauko. Sitä varten meidän piti itse kaivaa monttu lumihankeen nuotiopaikaksi, sytyttää nuotio montun keskelle ja sulattaa lumesta vettä keittoa, kahvia ja teetä varten. Joka lounaalla paistettiin makkaraa ja lämmitettiin donitseja. Lounaan aikana useimmat koirat lepäsivät, mutta jotkut koirat piti komentaa makuulle, koska ne muuten eivät lakanneet haukkumasta.

Lounastauot kestivät noin puolitoista-kaksi tuntia. Ihanaa olla rentona auringossa. Lounaan jälkeen jatkoimme matkaa ja saavuimme illalla seitsemän maissa mökille, jossa yövyimme. Paikan päällä päästimme koirat valjaista ja kiinnitimme ne köyteen. Piti heti hakea vettä: tätä varten piti laskeutua joko joen rantaan ja hakata avanto tai mennä järven jälle ja hakata avanto. Meidän piti myös sytyttää kolmet tulipesät: yksi mökin lämmittämistä varten ja kaksi saunassa, saunaa ja lämmintä vettä varten. Sitten oli aika nauttia kahvia konjakin kera. Puolentoista tunnin jälkeen oli vesi riittävän lämmintä sekoitettavaksi koirien kuivaruokaan. Saatuamme kaikki koirat ruokituiksi menimme saunaan ja lopuksi hyppy avantoon (brrrr, mutta ihanaa).

Ulos piti vielä asetella kynttilöitä, sillä muuten emme olisi löytäneet perille ulkokuusiin, joka oli noin 50 metrin päässä mökistä. Lopulta mekin pääsimme illalliselle (kello oli jo

yli 22.30). Syönnin jälkeen kiipesimme kerrossänkyihin ja kömmimme untuvaisiin maakuupusseihin, pari tuntia unta ja sitten olikin jo uusi aamu edessä ja alkoivat edellisen päivän askareet alusta.

Neljän päivän safarin jälkeen tulimme takaisin hyskyfarmille, missä jätimme pitkät jäähyväiset koirille. Illalla menimme vielä nauttimaan saunasta ja runsaasta päivällisestä. Seuraavana päivänä lähdimme kotimatkalle. Saavuimme illalla kotiin. Omat koiramme ottivat meidät iloisesti vastaan

Matka oli mahtava kokemus: koirien kanssa työskenteleminen. alkukantaisuus, luonto ja mukava ryhmä mainittakoon tässä. Oikeastaan jokaisen koiranharrastajan tulisi kerran tehdä tällainen matka.

Saskia van Bruggen

(Käännös: Anja Guldemond-Rautjärvi)

Over schoenen en warme slaapkamers

Op de 'NED-FIN mailinglijst' op internet was niet zo lang geleden een uitgebreide discussie aan de gang over twee typische verschillen tussen de gewoontes in Nederland en Finland: het wel of niet uittrekken van je schoenen wanneer je een woonhuis binnengaat en het 's winters veel warmer stoken van de huizen en gebouwen in Finland dan in Nederland.

Je kan je natuurlijk afvragen hoe deze verschillen zijn ontstaan. Waarom lopen wij Nederlanders wel met onze modderpoten naar binnen, na eerst, wanneer je toch nog een beetje bent opgevoed, nog wel een poging gedaan te hebben je schoenen te vegen op de deurmat? Omdat wij vinden dat het zo hoort. Sterker nog, ik heb het gevoel dat het zelfs erg ongemanierd is wanneer je bij iemand op bezoek gaat, vooral wanneer je elkaar niet zo goed kent, om op sokken de woonkamer binnen te lopen.

Maar het ligt in Nederland toch wel wat genuanceerder. De boeren, bijvoorbeeld, tenminste toen zij nog algemeen op klompen liepen, lieten hun klompen wel bij de voordeur staan. Zij droegen in hun klompen, en misschien is dit nog wel het geval, een soort kleine pantoffels, waar zij binnen mee in huis liepen. Maar ja, dat vonden wij stadsmensen dan toch maar boerenmanieren, waar wij ons niet mee wilden vergelijken. De boeren liepen immers toch altijd in de viezigheid!

In verband met onze Nederlandse 'schoenengewoontes' herinner ik mij ook nog dat mijn ouders, maar dit is wel heel lang geleden, eens een keer bij een familie op bezoek zijn geweest waar de heer des huizes zijn gasten op pantoffels had ontvangen. Zij waren hier zo geschokt door geweest dat ik dit verhaal nog jarenlang heb moeten aanhoren.

Maar ja, in Finland is het net andersom, het wordt uiterst onbeleefd en zelfs grof gevonden om bij binnenkomst je schoenen, vooral in de winter of wanneer het regent, niet uit te doen. De argumenten, en dit gold ook voor de e-mail discussies, zijn altijd het zelfde en heel praktisch. Waarom zou je onnodig de vloer vies maken? Bovendien, bijvoorbeeld met kleine kinderen in huis die over de vloer kruipen, zou het in Finse ogen erg ongezond zijn.

De Nederlandse argumenten om je schoenen niet uit te trekken die ik in de e-mails las, waren niet zo erg overtuigend. Bijvoorbeeld, dat het onhygiënisch zou zijn om op sokken te lopen en dat het beeld van een rij stinkschoenen bij de voordeur iets afstotends heeft.

Een ander argument was dat een huis toch is om in te leven en blijkbaar werd dan bedoeld dat je zonder schoenen niet meer echt leeft.

Eén van de Finnen vroeg wanneer een Nederlander dan eigenlijk zijn schoenen wel uit-trekt, of dat pas is wanneer hij of zij naar bed gaat? Antwoord: "Normaal gesproken doe ik mijn schoenen uit wanneer ik daar zin in heb, maar over het algemeen is dat pas wanneer ik naar mijn bed ga".

Wel vond één van de Finse e-mailers dat de Finse gewoonte, speciaal op het platteland, om je schoenen ook bij een feest uit te trekken, wanneer iedereen heel netjes is gekleed, toch wel een beetje ver gaat. Verder kwam uit het Finse commentaar duidelijk naar voren dat Finnen zich eigenlijk heel ongelukkig voelen wanneer in Nederland een gastheer of gastvrouw voet bij stuk houdt en ze min of meer dwingt tijdens een bezoek hun schoenen aan te houden.

Ik zou aan dit schoenenverhaal ook nog willen toevoegen, en mijn ervaring is dat dit in Finland hoofdzakelijk opgaat voor vrouwen, dat het vaak de gewoonte is om voor een bezoek een paar schone 'huisschoenen' mee te nemen, die dan na aankomst voor de buitenschoenen worden verwisseld. Dit zijn geen pantoffels, maar wat ik Nederland gewone lage schoenen zou noemen. In Finland worden dit soort schoenen 's winters weinig buiten gedragen, omdat je dan snel natte voeten zou krijgen in de vaak dikke sneeuwlagen. Wat mij opviel is dat bijvoorbeeld ook in de schouwborg Finse vrouwen hun winterschoenen (meestal laarzen) vervuilen voor zulke meegebrachte binnenschoenen. Zij laten hun winterschoenen dan met hun jas achter in de garderobe. De reden is dan niet dat zij bang zijn de vloer van de schouwborg vies te maken, maar omdat zij het vervelend vinden erg warme voeten krijgen in de van binnen meestal met bont of wol beklede laarzen. De verschillende gewoontes zijn in deze gevallen natuurlijk ook een direct gevolg van het verschil in klimaat.

Het andere onderwerp dat dus uitgebreid besproken werd in de mails is het verschil in binnenhuistemperatuur. Iedere Nederlander die wel eens in de winter in Finland is geweest zal moeten beamen dat het over het algemeen in de huizen, en ook in openbare gebouwen en warenhuizen, in Finland veel warmer is dan in Nederland. Vooral wanneer je in de winter veel onderkleden aan hebt, omdat je anders het risico loopt buiten een eerste graad bevriezing op te lopen, voelt het binnenshuis in Finland toch wel heel tropisch aan.

Als verklaring van dit verschillende 'binnenshuis-klimaat' wordt door de Finnen vaak aangevoerd dat de Nederlanders, óf te zuinig zijn om het warm te stoken, óf dat de huizen zo slecht zijn geïsoleerd, dat dit gewoon niet lukt. Natuurlijk is er voor het laatste wel iets te zeggen (misschien voor het eerste ook, maar daar ga ik als Nederlander maar niet op in). Veel huizen in Nederland hebben nog ramen met enkel glas en vaak voel je bij een raam de kou als het ware optrekken. Finnen klagen steen en been wanneer zij in zo een kille, tochtige ruimte, waar het meestal ook vochtiger is dan in Finland, moeten verblijven.

Maar wat zetten de Nederlanders hier tegenover? In de mails kwam naar voren dat het zo gezond zou zijn om te slapen in een koude slaapkamer met liefst nog de ramen open. Zij doen het ook voorkomen dat Finnen het blijkbaar zo warm willen hebben omdat het buiten zo verschrikkelijk koud kan zijn.

Maar ook dit gaat niet op. Doordat Finnen zich over het algemeen erg goed kleden tegen de kou hebben zij hier denk ik minder last van dan wij Nederlanders. Ik herinner mij hoe veel kou ik als jongetje vroeger heb geleden in Nederlandse winters, zonder dat ik er ooit aan gedacht heb om bijvoorbeeld een lange onderbroek aan te trekken. In de eerste

plaats bestonden die nauwelijks en je wilde je ook niet belachelijk maken tegenover je vriendjes.

Dus vinden Finnen het blijkbaar niet gezond om in een koude slaapkamer de nacht door te brengen, ondanks dat het onder zulke omstandigheden onder een dikke laag dekens in bed best lekker warm kan. Maar wie schetst in dit verband mijn verbazing toen ik tijdens mijn eerste bezoek aan Finland, nu heel lang geleden, het meemaakte dat plotseling een baby naar binnen werd gehaald die buiten op het balkon in de vrieskou in de kinderkar had gelegen. In Nederland wordt het dacht ik toch wel heel ongezond gevonden om met een baby naar buiten te gaan wanneer het stevig vriest.

Zo kan je blijven filosoferen over de verschillen tussen Nederlandse en Finse gewoontes, al zijn die nu ook weer niet zo groot en kunnen Nederlanders en Finnen het over het algemeen toch wel goed met elkaar vinden. Vooral wanneer je de mails leest van de 'NED-FIN mailinglijst leden' krijg je het idee dat er steeds maar meer Nederlands-Finse romances opbloeien. Maar wat kan je anders verwachten van een mailinglijst die, zoals op de website staat aangegeven, speciaal gericht is op bilaterale relaties tussen Nederland en Finland?

Arnold Pieterse

Kengistä ja lämpimistä makuuhuoneista

'NED-FIN- postilistalla' internetissä keskusteltiin joku aika sitten kahdesta Alankomaiden ja Suomen välisestä tyypillisestä tapojen eroavaisuudesta. Kyse on siitä, että riisutaanko kengät vai ei sisään tultaessa, ja, että Suomessa talot ja rakennukset talvisin lämmitetään kuumemmiksi kuin Alankomaissa.

Voidaan tietenkin kysyä, miten nämä eroavaisuudet ovat syntyneet. Miksi me alankomaalaiset astelemme savijalkinein sisälle, sen jälkeen, kun hieman hyvinkasvatettuina olemme ensin yrittäneet pyyhkiä kengät kynnykselle? Koska mielestämme se kuuluu asiaan. Vielä vahvemmin sanottuna, luulenpa, että on hyvin epäkohteliasta tulla vieraisille sukkasillaan varsinkin silloin, kun ei ole kysymys tutuista.

Mutta Alankomaissa asian laita on toki hienovivahteisempi. Maanviljelijät esimerkiksi silloin, kun vielä käyttivät puukenkiä, jättivät ne ulko-ovelle. Heillä oli puukenkien sisällä pienet tohvelit, ehkä vielä nykyäänkin, ja ne jalassa he kävivät sisään. Mutta me, kaupunkilaiset pidimme tätä 'moukkien' tapana, emmekä halua olla missään tekemisissä sellaisen tavan kanssa. Maalaisethan kulkivat aina kurassa!

Alankomaalaisten 'kenkätapojen' yhteydessä muistan vanhempieni, pitkän aikaa sitten, olleen vieraisilla, ja talon isäntä oli ottanut heidät vastaan tohvelit jalassa. Vanhempani olivat tästä niin järkyttyneitä, että minun piti kuunnella vuosikaupalla tätä tarinaa.

Mutta niin vain on, että Suomessa on päinvastoin. Siellä pidetään hyvin karkeana ja epäkohteliaana sitä, ettei riisuta kenkiä sisälle tultaessa, varsinkin talvella ja sateella. Perustelut ovat aina samat ja käytännölliset, sähköpostikeskusteluissakin. Miksi liitetaisiin tarpeettomasti lattia? Sitäpaitsi pienten lattialla ryömivien lasten kannalta olisi se suomalaisten silmissä hyvin epäterveellistä. Sähköpostissa mainitut alankomaalaiset kenkien riisumista vastaan olevat perustelut eivät olleet kovin vakuuttavia. Esimerkiksi, että olisi epäsiistiä kulkea sukkasillaan, ja, että haisevien kenkien rivi eteisen ovelta olisi jollain tavalla vastenmielinen näky. Toinen perustelu oli, että kodissa asutaan ja ollaan. Luultavasti tässä lähdettiin siitä, ettei siellä voida kunnolla asua ja olla ilman kenkiä.

Eräs suomalaisista kysyi, milloinka alankomaalaiset sitten riisuvat kenkensä, vastako mennessään nukkumaan? Vastaus: "Tavallisesti riisun kenkäni, silloin kun haluan, mutta yleensä vasta nukkumaan mennessäni".

Erään suomalaisen sähköpostiin vastaajan mielestä oli liioiteltua Suomen maaseudulla oleva käytäntö riisua kengät myös juhlissa, kun oltiin muuten hienosti pukeutuneita. Edelleen selvisi suomalaisista kommentteista, kuinka onnettomiksi suomalaiset tuntevat itsensä alankomaalaisten emäntien ja isäntien vaatiessa heitä kyläillessä pitämään kengät jalassaan.

Omasta puolestani haluan lisätä tähän 'kenkätarinaani', kokemuksen mukaan vain pääasiassa naisia koskevaa asiaa. Naisilla on nimittäin usein vieraisille mennessä mukanaan sisäkengät, joihin ulkokengät vaihdetaan. Ei ole kysymys tohveleista vaan kevyistä kengistä. Suomessa ei talvisin tällaisilla kengillä yleensä kävellä ulkona, koska jalat kastuisivat lumessa. Huomasin myös, että esimerkiksi teatteriin tullessaan suomalaiset naiset vaihtavat talvisaappaansa kevyisiin kenkiin. Talvijalkineet jätetään päällysvaatteiden kanssa vaatesäiliöön. Syynä ei ole pelko teatterin lattian likaantumisesta, vaan yksinkertaisesti se, että jalat lämpiäisivät liikaa turkis- tai villavuoressa saappaissa. Erilaiset tavat ovat luonnollisesti seurauksia ilmaston erilaisuudesta.

Toinen aihe, jota siis perusteellisesti käsiteltiin sähköpostiviesteissä liittyi sisälämpötilojen eroavaisuuksiin. Jokaikinen alankomaalainen ollessaan talvella Suomessa lienee todennut, että Suomessa niin yksityiskodeissa kuin julkisissa rakennuksissa ja tavarataloissa on yleensä lämpimämpää kuin Alankomaissa. Varsinkin, kun talvella pakkasen varalta pukeudutaan paksummin, tuntuu sisälämpötila usein trooppiselta.

Suomalaiset selittävät usein sisälämpötilojen erojen johtuvan siitä, että alankomaalaiset ovat joko liian säästeliäitä lämmityksessä tai, että talot ovat usein niin huonosti eristettyjä, ettei lämmitys kertakaikkiaan onnistu. Luonnollisesti varsinkin jälkimmäinen voi pitää paikkansa (ehkä ensimmäinenkin, mutta siihen en alankomaalaisena puutu). Monessa alankomaalaisessa asunnossa on yksinkertaiset ikkunat, ja ikkunoiden lähellä voi tuntea kylmän vetoisuuden. Suomalaiset valittavat kovasti joutuessaan oleskelemaan näissä Suomea kosteammissa, koleissa ja vetoisissa tiloissa.

Mutta mitkä ovat alankomaalaisten vastaperustelut? Sähköpostiviesteistä selvisi, että olisi terveellistä nukkua kylmässä makuuhuoneessa mieluiten ikkuna auki. Oltiin myös sitä mieltä, että suomalaiset haluavat olla lämpimässä, koska ulkona voi olla niin hirveän kylmää.

Mutta tämäkään ei pidä paikkaansa. Koska suomalaiset yleensä pukeutuvat paremmin kylmää vastaan, kestävätkin he sitä myös paremmin kuin me alankomaalaiset. Muistan, kuinka pikkupoikana kärsin Alankomaiden kylmistä talvista eikä tullut mieleenikään vetää pitkiä alushousut jalkaan. Ensinnäkin niitä ei tuskin ollutkaan, ja toiseksi en halunnut olla naurettava kavereiden silmissä.

Siis suomalaisten mielestä ei ole terveellistä viettää yö kylmässä makuuhuoneessa, siitäkin huolimatta, että paksujen peittokerrosten alla voi olla hyvinkin mukavan lämmintä. Mutta kuinka olinkaan tässä suhteessa hämmästynyt vuosia sitten ensimmäistä kertaa Suomessa käydessäni, kun pieni vauva haettiin sisälle parvekkeelta pakkasesta. Vauva oli siellä nukkumassa vauvuissa. Alankomaissa taas mielstäni pidetään epäterveellisenä vauvan ulos viemistä kovassa pakkassäässä.

Näin sitä voidaan pohdiskella alankomaalaisten ja suomalaisten tapojen eroavaisuuksia. Ne eivät ole oikeastaan suuria. Alankomaalaiset ja suomalaiset pärjäävät yleensä hyvin keskenään. Varsinkin 'NED-FIN- postilistan jäsenten' viestejä lukiessani saan sellaisen

käsityksen, että alankomaalais-suomalaiset romanssit puhkeavat kukkaan. Mutta mitä muuta voinkaan odottaa postilistalta, joka verkkosivun mukaan kohdistuu Alankomaiden ja Suomen bilateraalisuhteiden kannattamiseen ja kehittämiseen.

Arnold Pieterse

(Käännös: Eeva Kriek-Tuovinen)

De Finse Vrouwendagen

De Finse Vrouwendagen vinden op 15 en 16 maart 2003 plaats in het Mercure Hotel 's-Hertogenbosch Rosmalen. Hoewel voor deze lustrumviering al veel aanmeldingen binnen zijn, is er nog plaats. Mocht je interesse hebben, neem dan zo snel mogelijk contact op met één van de leden van de organisatie (namen en telefoonnummers in de Finse tekst).

Met een Vrouwendag-groet,

Riitta Bout-Saari

Suomalaisen naisen päivät

Pidetään kuten edellisessä Aviisissa kerrottiin, 15-16 maaliskuuta Rosmalenissa Mercure Hotel 's Hertogenboschissa. Juhlavuoden tapahtumaan on tammikuun alkuun mennessä jo ilmoitauduttu suurin joukoin, mutta vielä mahtuu mukaan.

Kahden päivän osallistuminen, kahden hengen huoneeseen majoittuessa maksaa 115 euroa, pelkästään lauantai 70 euroa ja sunnuntai 50 euroa. Ilmoittautuminen Tarja Kanth-Nyholmille, ☎ 070-335.16.64, ✉ tarja.nyholm@wanadoo.nl. (Maksathan osallistumisesi samalla tilille 68.30.62.093, NaisenPäivät/T. Kanth-Nyholm)

Teeman "Hyvä Olo" tiimoissa alustavat Tuija Piepponen lauantaina ja Bodil Lindfors sunnuntaina. Lauantaina iltapäivällä on ohjelmassa paitsi yhdessäoloa, myös mahdollisuus harjoitella viime aikojen suomalaista hittiä, itämaista vatsatanssia. Lauantai-illan myöhäisohjelmaan on suunniteltu musiikillinen yllätys. Sunnuntain ohjelmassa on sitten tavan mukaan yhteisen aloituksen jälkeen workshoppeja pienryhmissä.

(Jo) ilmoittautuneille tiedoksi:

- Lähemmät ohjeet siitä miten löydät paikalle, saat seuraavasta Johtoloistosta (Merimieskirjon julkaisu) tai toimikunnan jäseniltä. Junalla saapuville: Rosmalenin asemalta voit ottaa treintaxin Mercure hotelliin.
- ilmoittautuminen mahdollista aamupäivästä kello 10.30 lähtien, ohjelman aloitamme lounaalla.
- teemaa "hyvä olo" kehitellään sekä henkisellä että fyysisellä rintamalla. Lauantaina iltapäivällä harjoitteleme yhteisesti itämaista vatsatanssia, ottanet mukaasi ison huivin liikkeitäsi korostamaan. Lauantaina on myös mahdollisuus saunomiseen (Des-hima, 20 euroa).
- myös tänä vuonna voit tukea Naisen Päivien nykyistä ja tulevaa rahallista tilannetta ottamalla mukaan myytävää kirpputorille (tuotto päivien kassaan).
- lisätietoja saat toimikunnan jäseniltä: Helinä Luttiselta ☎ 010-452.16.28, Riitta Bout-Saarelta ☎ 010-477.96.61, Marketta van Eijkiltä ☎ 015-310.89.31, Henna

Naisen Päivä-terveisin,

Riitta Bout-Saari

Zweedssprekend Finland

Finland moet tweetalig zijn, maar waar hoor je nu eigenlijk Zweeds? Niet in Helsinki op straat, waar je Fins, Engels, Frans, Russisch, en Spaans kunt horen, maar geen Zweeds. Ook in Espoo moet je lang zoeken voordat je een Zweedstalige winkel vindt. Volgens mij is er ook geen enkel groot bedrijf meer in Finland waar de werktaal Zweeds is (misschien nog Fiskars). De verkoopsters in Stockmann spreken redelijk Zweeds, als je het vraagt. Een keer toen ik meeding op een visreis naar Ahvenanmaa bleek dat de kapitein van het schip geen Fins kon spreken.

In het algemeen is het droevig gesteld met de Zweedse taalkennis van de Finnen. Alle ambtenaren op de ministeries moeten Zweeds kunnen spreken en schrijven. In principe, ja. Volgens de taalwet wordt dat getest aan de hand van een schooldiploma. In de praktijk wordt daarna Zweeds niet meer actief gebruikt, dus na een tiental jaren komen velen met moeite niet verder dan: “Jag heter Juhani”. Er zijn uitzonderingen. Paavo Lipponen en Martti Ahtisaari spreken echt goed Zweeds.

Er wonen 290.000 Zweedstaligen in Finland, die bijna allemaal wonen in een smalle kuststrook, die zich uitstrekt vanaf Porvoo tot aan Mariehamn en in Pohjanmaa vanaf Kokkola tot aan Kristiinankaupunki. Volgens de Finse gemeentewet kan een gemeente tweetalig zijn indien tenminste vijf procent van de bevolking Zweedstalig is. De plaatsen met een noemenswaardige Zweedstalige minderheid in Finland zijn: Helsingfors, Esbo, Borgå, Vasa en Åbo. Grotere plaatsen met een Zweedstalige meerderheid zijn: Ekenäs, Korsholm, Jakobstad en Mariehamn. De preciese bevolkingsdata staan in de tabel op pagina 27.

Stephan Vermeulen

Ruotsinsuomalaiset

Suomea sanotaan kaksikieliseksi, mutta missä ruotsinkieltä voi kuulla? Helsingin kaduilla kuulee kyllä suomea, englantia, ranskaa, venäjää ja espanjaa, mutta ei ruotsia. Myös Espoossa saa ruotsinkielistä kauppaa etsiä kiven sisäältä. Luullakseni Suomessa ei ole enää Fiskarssia lukuunottamatta yhtään täysin ruotsinkielistä yritystä. Stockmannin myyjät pärjäävät pyydettyessä kohtalaisesti ruotsinkielellä. Kerran kun olin kalastusretkellä Ahvenanmaalla, kävi ilmi että laivan kapteeni ei osannut puhua ollenkaan suomea.

Yleisesti ottaen on suomalaisten ruotsinkelentaito heikoilla pohjilla. Kaikkien ministeriöiden virkamiesten tulisi osata puhua ja kirjoittaa ruotsin kielellä. Niin, periaatteessa. Kielilain mukaan asia tarkastetaan koulutodistuksen perusteella. Käytännössä ruotsinkieltä ei käytetä joten tosipaikan tullen kymmenien vuosien jälkeen ainut minkä saa kakistettua ulos on “Jag heter Juhani”. Poikkeuksiakin on. Paavo Lipponen ja Martti Ahtisaari puhuvat ruotsia todella hyvin.

Suomen väestöstä 290.000 on ruotsinkielisiä joista melkein kaikki asuvat kapealla rannikkokaistaleella joka ulottuu Porvoosta Maarianhaminaan ja Pohjanmaalla Kokkolasta Kristiinankaupunkiin. Suomen perustuslain mukaan kunta on kaksikielinen kun kunnan asukkaista vähintään 5% on ruotsinkielisiä. Pienimmät viralliset ruotsinkieliset vähemmistöt ovat Helsingissä, Espoossa, Porvoossa, Vaasassa ja Turussa. Suurempia paikkoja ovat Tammisaari, Korsholma, Pietarsaari ja Maarianhamina. Täsmälliset luvut ovat näkyvissä allaolevassa taulukossa.

Stephan Vermeulen

(Käännös: Minna Rätty)

Den svenskspråkiga befolkningen i de svenska och tvåspråkiga kommunerna 31.12.2001

		Hela befolkningen	Svenskspråkiga	
			Aantal	%
Hela landet	Suomi	5.194.901	290.771	5,6
Nyland	Uusimaa	1.318.324	104.319	7,9
Ekenäs	SF Tammisaari	14.560	11.973	82,2
Esbo	FS Espoo	216.836	19.837	9,1
Grankulla	FS Kauniainen	8.543	3.325	38,9
Hangö	FS Hanko	10.008	4.484	44,8
Helsingfors	FS Helsinki	559.718	35.874	6,4
Ingå	SF Inkoo	4.975	3.155	63,4
Karis	SF Karjaa	8.909	5.443	61,1
Kyrkslätt	FS Kirkkonummi	30.274	6.207	20,5
Vanda	FS Vantaa	179.856	5.987	3,3
Östra Nyland	Itä-Uusimaa	90.201	31.280	34,7
Borgå	FS Porvoo	45.403	15.367	33,8
Sibbo	SF Sipoo	17.760	7.402	41,7
Egentliga Finland	Varsinais-Suomi	449.293	26.279	5,8
Pargas	SF Parainen	11.973	6.518	54,4
Åbo	FS Turku	173.686	8.991	5,2
Österbotten	Pohjanmaa	173.083	90.344	52,2
Jakobstad	SF Pietarsaari	19.519	10.788	55,3
Korsholm	SF Mustasaari	16.748	12.177	72,7
Kristinestad	SF Kristiinankaupunki	8.006	4.580	57,2
Närpes	S Närpiö	9.632	8.864	92,0
Pedersöre	SF Pedersören kunta	10.260	9.370	91,3
Vasa	FS Vaasa	57.014	14.460	25,4
Mellersta Österbotten	Pohjois-Pohjanmaa	70.848	6.771	9,6
Karleby	FS Kokkola	35.554	6.491	18,3
Åland	Ahvenanmaa	26.008	24.322	93,5
Mariehamn	S Maarianhamina	10.609	9.697	91,4

S = enspråkigt svensk kommun

SF = tvåspråkig med svensk majoritet

FS = tvåspråkig med finsk majoritet

Nieuwe aanwijzingen voor een Nederlandse afkomst van Mannerheim

In de literatuur over de familie van graaf, maarschalk en zesde president van Finland, Carl Gustav Emil Mannerheim, is te lezen dat zes generaties voor hem een zekere Henrik Marhein, geboren in 1618, vanaf ongeveer 1640 tot zijn overlijden in 1667, in Zweden woonde in de plaats Gävle. Hij was een koopman en eigenaar van ijzersmelterijen. Zijn jongste zoon Augustin werd in 1693 in de Zweedse adelstand verheven en veranderde bij die gelegenheid zijn naam, die toen werd gespeld als Marheim, in Mannerheim. Eén van zijn kleinzoons kocht het landgoed Louhisaari in Finland.

Er is veel gespeculeerd over het land van herkomst van Henrik Marhein, waarbij gedacht werd aan zowel Duitsland als Nederland. De naam zou meer op een Duitse afkomst wijzen, maar hier staat tegenover dat het zeker is dat Henrik Marhein brieven heeft geschreven in het Nederlands (twee brieven zijn aanwezig in Zweedse archieven) en dat hij nauwe betrekkingen onderhield met Amsterdam.

Zoals het zich nu laat aanzien kan worden aangenomen dat de naam Marhein is afgeleid van de Franse naam Marin en dat Henrik Marin afkomstig is uit Amsterdam. De Finse en Zweedse onderzoekers hebben er blijkbaar geen rekening mee gehouden dat Franse namen vrij algemeen waren in Nederland in de zeventiende eeuw.

In een recente publicatie van Georg Haggren van de Universiteit van Helsinki over de rol die Duitse en Waalse emigranten hebben gespeeld in de Zweedse ijzerindustrie, zijn namen gepresenteerd van de eigenaars van ijzersmelterijen en smeden in de Zweedse provincie Gästrikland in 1655. Op lijsten, die beschikbaar zijn op internet, staat voor de eigenaar van de 'Forsbacka' smelterij de naam Henrik Marin (samen met een zekere Joachim Strokirk), en voor de 'Tolvfors' smelterij, de naam Henrik Marhein (samen met Joachim Strokerk). Het gaat hier duidelijk om de zelfde persoon en dit suggereert een Zweedse schrijfwijze 'hein' voor het op zijn Frans uitspeken van de lettergreep 'in'. Het lijkt erop dat deze publicatie gebaseerd is op documenten die niet eerder zijn bestudeerd in verband met de afstamming van Mannerheim, en het kan worden aangenomen dat de auteur zich niet bewust is geweest van een relatie tussen Henrik Marin, via Henrik Marhein, en de Mannerheim familie.

Ik ben in het archief in Amsterdam gaan rondneuzen en het blijkt dat er in Amsterdam een familie Marin (ook in het Nederlands geschreven als Marijn) heeft gewoond in de zeventiende eeuw en was geregistreerd in de Waalse kerk. Aan het eind van de zestiende eeuw en in het begin van de zeventiende eeuw zijn veel protestanten vanuit Wallonië naar de Calvinistische republiek van de Zeven Verenigde Nederlanden gevlucht. In de Zuidelijke Nederlanden (het tegenwoordige België), wat toen deel uitmaakte van het Spaanse koninkrijk, werden protestanten als ketters gezien en vervolgd.

Jean Marin, een trijpmaker ('trijp' is een soort fluweel), zoon van Grégoire Marin, uit Nivelles, een dorp dat in België ligt tussen Brussel en Charleroi, trouwde drie keer in Amsterdam. Dit was eerst in 1600 (hij was toen 21 jaar oud) met Susanne Frénaud, in 1603 met Simone Flamand en in 1632 met Catharina de Champs. Er zijn aanwijzingen dat hij in de tijd van zijn derde huwelijk een zekere status had bereikt. Eén van de kinderen uit zijn derde huwelijk trouwde met een man uit een duidelijk betere familie, Nikolaas Colvius (zoon van de Waalse predikant Andreas Colvius), en na zijn overlijden werd zijn vrouw regentes van het weeshuis in Amsterdam (er was ook een regent Pierre Marin, wat een zoon kan zijn uit het tweede huwelijk).

Jammer genoeg heb ik geen doop kunnen vinden van kinderen uit het tweede huwelijk, waartoe Henrik Marin/Marhein eventueel zou kunnen behoren. Toch lijkt het waarschijnlijk dat hij uit Amsterdam komt en eventueel contacten heeft gehad met de Amsterdamse zakenman Louis de Geer, die op uitgebreide schaal handel dreef met Zweden en eigenaar was van de ijzermijn Finspång, ongeveer 30 km van Norrköping. Louis de Geer geldt als de pionier van de modernisering van de Zweedse ijzerindustrie. Hij was ook één van de grootste wapenhandelaren van zijn tijd en hofleverancier van de Zweedse koningen (en die waren nogal strijdlustig, met name Karel XII). Ook de Geer was afkomstig uit Wallonië.

Ik ga verder met het onderzoek, waarbij ik gesteund word door Bas Schot, lid van onze vereniging en historicus. Hij is een zwager van de bekende Mannerheim biograaf John Screen, die mij literatuur over de familie Mannerheim heeft gestuurd, waarbij ook een foto van een schilderij van Henrik Marhein en zijn familie. Dit portret, dat is geschilderd in 1658 in zijn huis in Gävle door de schilder Johan Aureller, laat duidelijk zien dat het om een rijke en vooraanstaande familie gaat.

Arnold Pieterse

Uusia viitteitä Mannerheimin alankomaalaisista juurista

Kreivin, marsalkan ja Suomen kuudennen presidentin, Carl Gustav Emil Mannerheimin, perhettä koskevasta kirjallisuudesta ilmenee, että kuusi sukupolvea ennen häntä vuonna 1618 syntynyt Henrik Marhein asui noin vuodesta 1640 kuolemaansa 1667 saakka Ruotsin Gävlessä. Hän oli kauppias ja rautaruukkien omistaja. Hänen nuorin poikansa Augustin otettiin vuonna 1693 aateliin ja muutti nimensä, joka tuolloin kirjoitettiin Marheim, Mannerheimiksi. Yksi hänen lapsenlapsistaan osti Louhisaaren kartanon Suomessa.

Henrik Marhein met zijn familie - Henrik Marhein perheineen

Henrik Marin oli kotoisin Amsterdamista. Suomalaiset ja ruotsalaiset tutkijat eivät luultavasti ole ottaneet huomioon, että ranskalaisnimet olivat melko yleisiä Alankomaissa 1600-luvulla.

Henrik Marheinin juurista on spekuloitu paljon. Tässä yhteydessä on ajateltu niin Saksaa kuin Alankomaita. Nimi viittaa enemmän saksalaiseen alkuperään, mutta toisaalta on varmaa, että Henrik Marhein kirjoitti kirjeitä hollanniksi (ruotsalaisarkistoista löytyy kaksi kirjettä) ja hänellä oli läheiset suhteet Amsterdamiin.

Nykyisten tietojen perusteella voidaan olettaa, että nimi Marhein on johdettu ranskalaisnimestä Marin ja että Hen-

Helsingin yliopiston Georg Haggrénin äskettäisessä julkaisussa saksalaisten ja vallonia-laisten maastamuuttajien roolista Ruotsin rautateollisuudessa ilmoitetaan rautaruukkien ja seppien nimiä Ruotsin Gästriklandin maakunnassa vuonna 1655. Internetistä löytyvissä luetteloissa on Forsbacka-ruukin omistajan nimi Henrik Marin (yhdessä Joachim Storkirkin kanssa) ja Tolvfors-ruukin omistajan nimi Henrik Marhein (yhdessä Joachim Storkirkin kanssa). Tässä on selvästi kysymys samasta henkilöstä ja tarkoittaa ruotsalaista kirjoitustapaa (“-hein”) ranskalaisten lausumalle “-in”-tavulle. Näyttää siltä, että tämä julkaisu perustuu asiakirjoihin, joita aikaisemmin ei ole tutkittu Mannerheimin alkuperän yhteydessä ja voidaan olettaa, ettei kirjoittaja ole tuntenut Henrik Marinin Henrik Mannerheimin kautta kulkevaa yhteyttä Mannerheimin perheeseen.

Kävin tutkimassa Amsterdamin arkistoja ja sain selville, että Amstedamissa on 1600-luvulla asunut Marinin perhe (kirjoitetaan hollanniksi myös Marijn), joka oli kirjoilla vallonialaiskirkossa (Waalse kerk). 1600-luvun lopussa ja 1700-luvun alussa monet protestantit Valloniasta pakenivat yhdistyneiden Alankomaiden kalvinistiseen tasavaltaan. Eteläisissä Alankomaissa (nyk. Belgia), joka tuolloin oli osa Espanjan kuningaskuntaa, protestantteja pidettiin kerettiläisinä ja heitä vainottiin.

Jean Marin, kankaanvalmistaja, Grégoire Marinin poika Brysselin ja Charleroin välillä olevasta Nivellesin kylästä, avioitui kolmesti Amsterdammassa: vuonna 1600 (21-vuotiaana) Susanne Frénaudin kanssa, vuonna 1603 Simone Flamandin kanssa ja vuonna 1632 Catharina de Champsin kanssa. On olemassa viitteitä siitä, että hän kolmannen avioliittonsa aikana oli saavuttanut korkeamman aseman. Yksi hänen lapsistaan kolmannelta avioliitosta meni naimisiin selvästi paremmasta perheestä olevan miehen kanssa, nimittäin vallonialaisen papin Andreas Colviuksen pojan, Nikolaas Colviuksen kanssa. Jean Marinin kuoleman jälkeen hänen vaimostaan tuli Amsterdamin orpokodin johtokunnan jäsen (johtokunnassa oli olemassa myös jäsen nimeltä Pierre Marin, joka voi olla poika toisesta avioliitosta).

Valitettavasti en löytänyt toisen avioliiton kastetodistuksia, johon Henrik Marin/Marhein mahdollisesti saattaisi kuulua. Kuitenkin näyttää todennäköiseltä, että hän on Amsterdamista ja oli mahdollisesti yhteydessä amsterdamilaiseen liikemies Louis de Geeriin, joka kävi kauppaa Ruotsin kanssa ja oli noin 30 km päässä Norrköpingistä olevan Finspång-rautakaivoksen omistaja. Louis de Geeriä pidetään Ruotsin rautateollisuuden uudistamisen pioneerina. Hän oli myös yksi aikansa suurimmista asekauppiaista ja Ruotsin kuninkaiden hovihankkija (hehän olivat taistelunhaluisia, varsinkin Kaarle XII). Myös De Geer oli kotoisin Valloniasta.

Jatkan tutkimusta, jossa minua tukee Bas Schot, Yhdistyksemme jäsen ja historioitsija. Hän on tunnetun Mannerheimin elämäkerran kirjoittajan John Screenin lanko. Screen lähetti minulle Mannerheimin perhettä koskevaa kirjallisuutta ml. valokuvan maalauksesta, jossa on Henrik Marhein perheensä kanssa. Tässä Johan Aurellerin vuonna 1658 Marheimin talossa Gävlessä maalaamassa muotokuvassa näkyy selvästi, että kyseessä on rikas ja korkeassa asemassa oleva perhe.

Arnold Pieterse

(Käännös: Auli Snickers-Malinen)

Gedichten – Runoja

jonge spar
nog sta je in rendiermos
hei bloeit om je voeten
je spitst je oren op de wind

over een maand
raak je ingesneeuwd.

nuori kuusi
vielä seisot poronjäkäjän keskellä
kanerva kukkii jaloissasi
heristät Korviasi tuuleen

pian
olet lumen peitossa.

kleine Betula
grillige Tortuosa
hoe menselijk eenzaam
in Samenland.

pieni Betula
väärästynyt Tortuosa
niin inhimillisen yksin
saamelaisten maassa.

Inez van Leeuwen-Meter

(Finse vertaling: Eeva-Marja Stout-Kahila)

Elsenvos: Vijf eeuwen contact tussen Nederland en Helsinki

De geschiedenis van Helsinki is van begin af aan op een heel bijzondere manier met episodes uit de Nederlandse geschiedenis vervlochten geweest. Zo verscheen de Zweedse naam van de stad Helsingfors, door de Nederlanders verbasterd tot Elsenvos, aan het eind van de zestiende eeuw in Nederlandse navigatiehandboeken en op zeekaarten. Men kan zelfs stellen dat de stad in de eerste plaats voor de Nederlanders werd gesticht. De Zweedse koning Gustav Wasa nam zich voor om de Zweedse handel met behulp van de Nederlanders uit de Duitse greep van de Hansa te bevrijden.

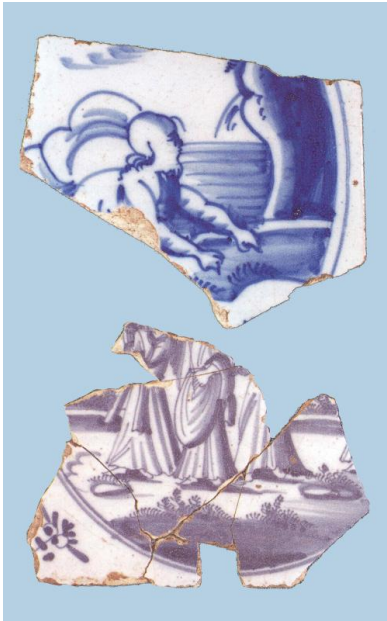
De oorspronkelijke droom van Helsinki als een bruisend internationaal handelscentrum is nooit uitgekomen, maar de Nederlandse handelsmogendheid heeft de economie van de stad tot de tweede helft van de achttiende eeuw, dus bijna tweehonderd jaar, sterk beïnvloed. Het was bovendien via de handel met de Nederlanders dat Helsinki in verbinding stond met de wereldeconomie, waardoor het vaak werd beïnvloed door economische en politieke conjunctuurschommelingen. Vanuit een breder perspectief kan met uit het verloop van de betrekkingen tussen Helsinki en Nederland zelfs zien hoe de noordeuropese periferie in toenemende mate betrokken raakte bij het internationale gebeuren.

Voor velen zijn de Nederlanders echter vooral de tussenhandelaren die exotische noviteiten meebrachten die in de loop der eeuwen een vanzelfsprekend deel van het dagelijks leven in Helsinki en heel Finland geworden zijn.

Op de foto's op pagina 32 zijn sporen van Nederlanders in Helsinki te zien uit vroegere eeuwen.

(Uit de tekst van Jere Jäppinen in: "Villa Kleineh, van zomerverblijf voor badgasten tot Nederlandse residentie". Helsingin kaupunginmuseo. Gummerus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 2001)

In het centrum van Helsinki zijn bij archeologisch onderzoek scherven van Nederlandse wandtegels gevonden. • *Helsingin keskustasta löytyi arkeologisten tutkimusten yhteydessä hollantilaisia seinäkaakelien palasia.*

In het oude Helsinki zijn veel scherven van Noord-Hollandse majolicaschalen, -borden en -kommen gevonden die dateren van 1620-1650. • *Vanhasta Helsingistä on löytynyt runsaasti Pohjois-Hollannissa valmistettujen majolikavatiien, -lautasten ja -kulhojen palasia, jotka ajoittuvat 1620-50 luvuille.*

Elsenvos: Alankomaiden ja Helsingin yhteyksiä viidellä vuosisadalla

Helsingin historia kietoutuu omalaatuisella tavalla yhteen Alankomaiden vaiheiden kanssa aivan alusta lähtien. 1500-luvun lopulla ilmestyi Alankomaissa julkaistuihin pujehdusoppaisiin ja merikarttoihin Helsingin hollantilainen nimi Elzenvos. Voisi jopa sanoa, että koko kaupunki perustettiin juuri hollantilaisten vuoksi. Kustaa Vaasa otti tavoitteekseen Ruotsin kaupan vapauttamisen saksalaisten (Hansa) käsistä hollantilaisten avulla.

Vaikka alkuaikojen haaveet Helsingistä vilkkaana kansainvälisen kaupan keskuksena eivät toteutuneetkaan, Hollannin kauppamahti vaikutti voimakkaasti kaupungin talouteen parinsadan vuoden ajan aina 1700-luvun jälkipuolelle asti. Paljolti hollantilaiskaupan kautta helsinkiläiset olivat kosketuksissa maailmantalouteen ja joutuivat samalla usein kärsimään taloudellisten ja poliittisten suhdanteiden vaihteluista. Laajasta näkökulmasta Helsingin ja Hollannin vuosisataisten yhteyksien kehityksen voikin nähdä heijastavan sitä, miten Euroopan syrjäkulmat uudella ajalla vedettiin mukaan laajenevaan maailmaan ja

monimutkaistuvien vuorovaikutussuhteiden piiriin sekä miten Pohjolan maat ovat tasa-painoilleet löytääkseen tässä kokonaisuudessa oman paikkansa ja kyetäkseen vaikutta-maan omaan kohtaloonsa.

Hollantilaisten voi nähdä toimineen välittäjinä, joiden Pohjolaan tuomista monista ek-soottista uutuuksista on tullut vuosisatojen kuluessa itsestään selvä osa jokapäiväistä elämää Helsingissä ja koko Suomessa.

Kuvissa on hollantilaisten vuosisatojen kuluessa Helsinkiin jättämiä jälkiä.

(Osa Jere Jäppisen kirjoituksesta kirjassa: "Villa Kleineh, kylpylävieraiden kesähuvilasta Alankomaiden residenssiksi". Helsingin kaupunginmuseo. Gumme-rus Kirjapaino Oy, Jyväskylä, 2001)

Vuoden lappilainen

Vuoden lappilainen -titteli äänivyöryllä Sallaan.

Sanomalehti Lapin Kansan lukijat ovat valinneet Vuoden 2002 lappilaiseksi sallalai-sen matkailuyrittäjän Barend Braafhartin. Hollannista muutama vuosi sitten Sallaan muuttanut matkailukoordinaattori on äänestäjien enemmistön mielestä ansioitunut yh-teistyökykyisenä Itä-Lapin matkailun kehittäjänä, mutta myös näyttänyt esimerkkiä siitä kuinka syrjäseuduilla voidaan luoda työpaikkoja ja valaa uskoa tulevaisuuteen.

Muulla maakunnassa Braafhart on tullut tunnetuk-si järjestäessään jo useiden vuosien ajan hollantilai-sia matkailuryhmiä Sallaan.

Toiseksi suosittu lappilainen vuonna 2002 oli pel-lolainen tutkija Niilo Tervo, joka on ansioitunut lappalaisasutuksen historian tutkijana. Kolmannek-si eniten ääniä sai rovaniemeläinen kuoronjohtaja Ene Lillepärk.

Vuoden lappilainen -tittelin saa vuosittain henkilö, joka Lapin Kansan lukijaaänestykseen osallistunei-den mielestä on vuoden aikana parhaiten vaikut-tanut lappilaiseen elämänmenoon. Tämänkertaiseen Vuoden lappilainen -äänestykseen osallistui 1.087 äänestäjää.

Jouko Kurppa

(Lapin Kansa 6.1.2003)

Lap van het jaar

De titel 'Lap van het jaar' ging met de meeste stemmen naar Salla.

De lezers van de krant 'Lapin Kansa' hebben als Lap voor het jaar 2002 de reiscoördinator Barend Braafhart uit Salla gekozen. Deze Nederlandse Lap, die ook wel Pertti Pomomies (Pertti 'Rendierhouder') wordt genoemd, die een aantal jaren geleden vanuit Nederland naar Salla is verhuisd, heeft zich volgens de meeste stemmers niet alleen op een bijzondere manier onderscheiden met betrekking tot het organiseren van vakantiereizen naar Oost Finland, maar heeft ook als voorbeeld gediend hoe de werkgelegenheid in een afgelegen

gebied gestimuleerd kan worden en hoe iemand overtuigd kan zijn van het geloof in de toekomst.

Braafhart is al een aantal jaren bekend in dit deel van Finland vanwege de Nederlandse groepsreizen naar Salla.

Als tweede 'Lap van het jaar' werd de onderzoeker Niilo Tervo uit Pello gekozen, die zich heeft onderscheiden als historicus op het gebied van de Lapse wooncultuur. Op de derde plaats kwam de koorleider Ene Lillepärk uit Rovaniemi.

De titel 'Lap van het jaar' wordt ieder jaar, op basis van een stemming die wordt georganiseerd door de krant Lapin Kansa, toegewezen aan diegene die gedurende het afgelopen jaar de meeste invloed heeft gehad op de levenswijze van de Lappen. Bij de stemming van dit jaar hebben 1.087 personen hun stem uitgebracht.

Jouko Kurppa

(Uit 'Lapin Kansa' van 6 januari 2003)

Mededelingen – Tiedotuksia

Löytyykö suomen kielen alkeisopetusta (yksityis- tai ryhmäopetusta) Amsterdamista tai lähiympäristöstä? GSM 📞 06–41.221.385, Koti ☎ 020–614.76.33 (Theo)

Autiotalo-projekt

Afgelopen jaar heb ik in **Aviisi** melding mogen maken van het "Autiotalo"-project in Finland. Dit project hield in dat verlaten huizen en/of boerderijen geregistreerd en gefotografeerd werden. Vervolgens werden deze huizen op de Internetpagina van Haukivuori (gemeente in het zuidoosten van Finland, in het merengebied) geplaatst.

Dit project werd met EU geld gefinancierd; mijn bedrijfje werd door de gemeente ingehuurd om hieraan bekendheid te geven. Inmiddels zijn we een jaar verder en wil ik U graag op de hoogte houden. Alle "te huur" woningen zijn verhuurd. Van de te koop aangeboden huizen zijn er een aantal verkocht, maar er is nog aanbod. Er was redelijk veel belangstelling uit Nederland voor dit project.

Ik vond het erg leuk met verschillende landgenoten hierover contact te hebben. Veel mensen die een relatie met Finland hebben, schijnen toch vaak aan dit prachtige land te denken en misschien zich ooit hier wel eens te willen vestigen...

Omdat het project nog steeds gaande is, zou ik graag nogmaals het Internet adres willen plaatsen. Mocht U meerdere/andere vragen hebben, dan kunt U natuurlijk ook met mij contact opnemen.

Met een vriendelijke groet uit Finland,

Marcel de Boer, Rantakatu 8, 50100 Mikkeli, Finland

✉ marceldeboer@luukku.com, ☎ +358–40–572.80.84

🏠 <http://www.haukivuori.fi/> ("houses for sale")

Belangrijke adressen – Tärkeitä osoitteita

In Nederland – Alankomaissa:

Ambassade van Finland – Suomen suurlähetystö
Groot Hertoginnelaan 16
2517 EG Den Haag
☎ 070–346.97.54

Finse Zeemanskerk – Suomen Merimieskirkko
's-Gravendijkwal 64
3014 EG Rotterdam
☎ 010–436.61.64
🌐 <http://www.finsekerk.com/>

Fins Verkeersbureau voor de Benelux – Matkailun Edistämiskeskus
☎ 020–201.34.89
🌐 <http://www.mek.fi/nl/>

Suomi-Seura r.y.
Secretariaat: Maire Muller-Rönkkö ✉ speco.muller@wxs.nl
Noorderdreef 196, 2152 AC Nieuw-Venep
☎ 0252–67.34.44
📠 0252–62.04.83
🌐 <http://www.suomi-seura.fi/>

Finse Zaterdagsschool – Suomalainen Lauantaikoulu	Informatie – Tiedustelut:
Plaats – Paikka:	Sinikka Holm-Autere ✉ fundall@wxs.nl
Suomen Merimieskirkko	Oude Rijksweg 54–56
's-Gravendijksewal 64	4411 SG Rilland
3014 EG Rotterdam	☎ 0113–55.60.11
☎ 010–436.61.64	

In Finland – Suomessa:

Nederlandse Ambassade – Alankomaiden suurlähetystö
Pobox 886, 00101 Helsinki
Eteläesplanadi 24A, 00130 Helsinki
☎ +358–9–66.17.37
📠 +358–9–65.47.34

Nederlandse Vereniging in Finland
Secretariaat: Michiel Visser
Mankkaantie 7 A 2, FIN-02180 Espoo
☎ +358–50–531.81.58
✉ nedver@kolumbus.fi
🌐 <http://www.kolumbus.fi/nedver/>

Colofon

De Vereniging Nederland–Finland werd opgericht in het jaar 1923. **Aviisi** is het officiële kontaktorgaan van de Vereniging en verschijnt halverwege de oneven maanden, behalve in de maand juli. Leden van de Vereniging ontvangen **Aviisi** gratis. Naast het verenigingblad beschikt de Vereniging ook over een eigen homepage met actuele informatie omtrent evenementen, een agenda van Finse activiteiten, algemene informatie, een online versie van **Aviisi** etc.

Ledenadministratie,
advertenties &
secretariaat

Mervi Leveelahti-Harte ☎ vnf@xs4all.nl
Dirk Gerhardtstraat 34
3119 BT Schiedam
☎ 010–473.44.08
☎ 010–473.36.08

Redactie & opmaak Aviisi: Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl
☎ 079–343.41.94

Eindredactie Aviisi:

Minna Rätty ☎ s.ruhe@tip.nl
Mezquitalaan 59, 1064 NS Amsterdam
☎ 020–610.38.63
Arnold Pieterse ☎ arnoldhp@planet.nl
Wilsonstraat 83, 2131 PM Hoofddorp
☎ 023–561.74.83

Homepage VNF:

Hugo Benne ☎ hbenne@freeler.nl
Joop Susan ☎ jgsusan@xs4all.nl
☎ <http://www.xs4all.nl/~vnf/>

Eindverantwoording:

Drukwerk: Het bestuur
Drukkerij CombiWerk, Delft
800
Oplage: 12
Jaargang: 2003
Jaar: 2003
Nummer: 1
ISSN: 1566–8452

Het bestuur van de Vereniging Nederland–Finland:

Voorzitter: Irma Schoemakers-Salkinoja, ☎ 070–346.73.62
Vice-voorzitter: Arnold Pieterse
Penningmeester: Harmen Strikwerda, ☎ 033–432.13.24
Reknr: 54.92.86.705, Verg Nederland Finland, Leusden
Secretaris: Sandra Buskens
Leden: Anja Guldemonnd-Rautjärvi
Pirkko van Bruggen-Hämäläinen

Kopij voor **Aviisi** 2003–2 dient uiterlijk op 22 februari 2003 in het bezit van het secretariaat van de Vereniging te zijn. Het kan op diskette of per e-mail aan het secretariaat ☎ vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: ASCII tekst, Wordperfect, Microsoft Word of RTF.

